

Invitation til Schiller Instituttets konference: Verden efter det amerikanske valg: Skabelsen af en verden baseret på fornuft

[Tilmelding her.](#)

Den 12.-13. december afholder Schiller Instituttet en international konference via internettet for at behandle det presserende spørgsmål, som hele menneskeheden står over for: "Verden efter det amerikanske valg: Skabelsen af en verden baseret på fornuft." Grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, meddelte, at en fuld invitation og foreløbig liste over talere snart vil være tilgængelig, og at konferencens indhold vil fokusere på følgende:

Uanset udfaldet af den uhørte kamp omkring det nylige amerikanske valg, står det allerede klart, at det ikke kun er en intern amerikansk affære, men også en begivenhed af højeste internationale strategiske betydning. Efter fire år med en fuldstændig synkroniseret international dæmoniserings-kampagne imod præsident Donald Trump, men samtidig også mod præsident Vladimir Putin i Rusland og præsident Xi Jinping i Kina, Russiagate, en fejlslagen rigsretssag, åbent oprør og nu skamløs valgsvindel – er det vigtigt, at verden hurtigt forstår: Udfaldet af denne kamp er valget mellem 3. verdenskrig eller fred.

Trump har tiltrukket sig den ubændige vrede fra det som præsident Eisenhower identificerede som det

militærindustrielle kompleks – det permanente bureaukrati, den såkaldte ‘Deep State’ og de økonomiske interesser, der kontrollerer dem, såsom City of London og Wall Street – fordi han vovede at bekendtgøre, at han ønskede at ‘afslutte de endeløse krige’, og at han mente, at et godt forhold til Rusland og Kina ‘er en god ting, ikke en dårlig ting!’.

Hvis en mentalt svækket Joe Biden blev indsat som symbolsk præsident i et par uger, for sidenhen at blive erstattet af Kamala Harris og Obama-Bush’s intervenserende krigsapparat, kunne verden på kort sigt blive trukket ind i en krig mod Rusland og Kina, hvilket ville omfatte en udvidelse af den politiske konfrontation til verdensrummet.

[Tilmelding her.](#)

De to dages dialog og drøftelser med simultantolkning på forskellige sprog, herunder spansk, fransk og tysk, vil omfatte følgende paneldiskussioner:

PANEL I. "Hold sammen eller hver for sig": Frie og suveræne republikker, eller digitalt diktatur (lørdag d. 12. december, kl. 15 dansk tid): Dette panel vil diskutere konsekvenserne af det nuværende drama, der udspiller sig i USA, den globale kamp for at erstatte det nuværende bankerotte finanssystem med et nyt paradigme, skitseret over fem årtier af Lyndon LaRouche. Konferencen afholdes på tærsklen til Valgkollegiets møde den 14. december, hvor det besluttet hvem der bliver den næste præsident for USA. På det tidspunkt vil beviserne for klagerne om valgsvindel – påstanden fra præsident Trumps advokater om, at de har dokumenteret bevis for, at han vandt valget; metoderne til valgsvindel som rapporteret af "whistleblowere", og afsløringen af andre kapaciteter og handlinger, som er en del af det statskup der truer USA – stå klart, før valgmændene skal træffe deres valg. Konferencepanelet vil samle fremtrædende eksperter indenfor områderne af den amerikanske forfatning, lovgivning og efterretningsvirksomhed, og vil understrege den dramatiske relevans i dag af Benjamin

Franklins svar på spørgsmålet om, hvilken slags regering USA havde modtaget fra ham: "En republik – hvis vi kan beholde den."

PANEL II. Undgå faren for 3. verdenskrig: En strategisk orden baseret på menneskehedens fælles mål (lørdag d. 12. december, kl. 19 dansk tid): Hvad der må gøres for at sætte en ny international sikkerhedsarkitektur på den internationale dagsorden; en, som sikrer overlevelsen af den menneskelige art. Paneldeltagerne vil lokalisere krigsfaren i sammenhæng med det verserende nedbrud af det transatlantiske finansielle system og diskutere de potentielle konsekvenser af planerne, som dette systems centralbanker har for digitaliseringen af betalingsmidler. Indførslen af de fire love, der er foreslået af Lyndon LaRouche, er fortsat påtrængende nødvendigt, herunder kravet om at etablere et internationalt kreditsystem i form af et Nyt Bretton Woods-system, samt behovet for internationalt samarbejde inden for rumforskning og en fusionsbaseret økonomi. Det er derfor yderst påtrængende, at P5-topmødet, foreslået af præsident Putin, med de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, straks indkaldes, for på dette fremskredne tidspunkt i krisen er det en pligt for de mest magtfulde nationer i verden at handle i fællesskab for at undgå en geopolitisk katastrofe. Dette topmøde, eller bedre, række af topmøder, må definere løsninger på de eksistentielle udfordringer menneskeheden står over for, samt definere områderne for menneskehedens fælles mål, såsom at opnå nye økonomiske platforme for verdensøkonomien ved kommerciel anvendelse af termionuklear fusionsenergi, og internationalt samarbejde inden for rumforskning.

PANEL III. Overvind den globale sundhedskrise og den pandemiske hungersnød: Tænkning på niveauet af modsætningernes sammenfald (søndag d. 13. december, kl. 15 dansk tid): At overvinde de ødelæggende konsekvenser over hele verden af 50 års neoliberal økonomiske politik, hvoraf COVID-19-pandemien blot er det mest oplagte eksempel. Hvis COVID-19 og faren for

fremtidige pandemier skal overvindes, må verdenssamfundet enes om at etablere et globalt sundhedssystem, hvilket betyder et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på planeten. Der må også være et nyt niveau af internationalt samarbejde inden for biovidenskab for at finde kure mod hidtil uhelbredelige sygdomme samt bedre forståelse af livet i universet som sådan. Som chefen for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, har bekendtgjort, er 7 millioner mennesker allerede døde af sult i år, hvilket let kunne have været forhindret. I lyset af den umiddelbare fare for at 30 millioner mere dør af sult i løbet af de næste par måneder, og 260 millioner forventes at lide den samme skæbne i det kommende år, må der være en fuldstændig ændring i landbrugspolitikken. Målet skal være at opnå fødevarer sikkerhed i enhver nation og en fordobling af fødevarerproduktionen på verdensplan. For at finde svar på disse eksistentielle trusler mod menneskeheden kræves en tankegang i et nyt paradigme. I stedet for profitmaksimering til et privilegeret finansoligarki, må menneskehedens fælles interesser sættes først: menneskehedens fælles mål. Til dette formål er der dannet en "en komité af modsætningernes sammenfald", et begreb udviklet af den store renæssancetænk Nicholas af Cusa, hvis mål det er, at have mennesker af god vilje i mange nationer til at arbejde sammen for at løse disse kriser.

PANEL IV. En menneskelig fremtid for ungdommen: En renæssance drevet af Beethovens klassiske kultur (søndag d. 13. december, kl. 19 dansk tid): Det fjerde panel vil være tilegnet behovet for en renæssance af klassisk kultur og ungdommens særlige rolle i gennemførelsen heraf. I dette øjeblik af historien, hvor hele samfundets fundament er rystet i sin grundvold, er der en enorm appetit på skønheden ved stor kunst, efter menneskehedens høje idealer, som de udtrykkes i de store kompositioner af klassisk musik og poesi. I alle større civilisationer er der digtere, komponister og filosoffer, som har hyldet menneskeheden som en kreative art, og det vil være dialogen mellem disse kulturer, der kan og vil skabe en ny æra

for menneskeheden. I denne ånd vil hele konferencen blive viet til Beethovens år, komponisten, hvis kompositioner giver folk et håb, fordi de udtrykker hvad mennesket er i stand til.

[Tilmelding her.](#)

Helga Zepp-LaRouche: Opfordring til oprettelse af en 'komité for modsatningernes sammenfald for at håndtere sult- og coronavirus-pandenien gennem et nyt globalt sundhedsinitiativ

[Skriv under her.](#)

Kombinationen af kriser, som vi står over for nu, har nået sådanne hidtil usete proportioner, at det ser ud til at overskride de psykologiske grænser for hvad, der er tåleligt. Sundhedseksperter overalt i verden advarer om, at det kan tage yderligere ni måneder, før alle nationer kan blive forsynes med en vaccine – og selv da vil tilgængeligheden ikke være garanteret. I mellemtiden kan yderligere en million mennesker miste deres liv på grund af COVID-19.

Men et langt større antal liv er truet af den hungersnød, der

nu breder sig i udviklingslandene som et resultat af nedgangen i landbruget og sammenbruddet af den såkaldte uformelle sektor af økonomien. Mange lande er allerede destabiliseret af eksisterende sociale spændinger, som pandemien nu har forværret. Denne dynamik kan muligvis vokse massivt i de kommende måneder.

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har rapporteret et kæmpe fald på 10,7% i den globale arbejdsindkomst i de første ni måneder af indeværende år, hvilket beløber sig til 3,5 billioner dollars, og et tab på op til 500 millioner arbejdspladser ved årets udgang. I de avancerede økonomier er konkurser, kortere arbejdstid og afskedigelser – der truer så mange på deres eksistens – i det mindste midlertidigt afbødet af regeringers nødhjælpsprogrammer. Men de fleste udviklingslande er totalt ude af stand til at finansiere lignende programmer. I lande med de såkaldte "lavere mellemindkomster" udgjorde indkomsttabet 23,3% i andet kvartal og 15,6% i tredje kvartal, og prognoserne for det fjerde er langt mere pessimistiske.

I betragtning af at mere end halvdelen af befolkningen i afrikanske lande syd for Sahara, selv før COVID-19 brød ud, ikke havde en velafbalanceret og tilstrækkelig næring, er nyheden fra Vice.com om, at fødevarerpriser i hele Afrika er steget med 250%, virkelig katastrofal. Som lederen af Verdensfødevarerprogrammet (WFP), David Beasley, nu i flere måneder har advaret om, truer en hungersnød af "bibelske dimensioner" med at dræbe op til 300.000 mennesker om dagen. Phillip Tsokolibane, Schiller Instituttets samarbejdspartner i Sydafrika, har udsendt en presserende appel om en international mobilisering for at bekæmpe sult i Afrika. "Det er ikke et spørgsmål om, hvad der vil ske – DET FINDER STED allerede".

Det er klart, at stillet over for en sådan tragedie, er det kun regeringer, der arbejder sammen, der kan gennemføre de nødprogrammer, som er nødvendige for at redde mange millioner

menneskers liv. Desværre har de sidste måneder vist, at det er geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina, som står på Vestens dagsorden og ikke samarbejde; og for blot at nævne et eksempel om de 5 milliarder dollars, som WFP akut har brug for, så har den kun modtaget 750 millioner. Hvad kan der gøres? Skal vi bare se passivt til, at tragedien udspiller sig foran vores øjne?

Som svar på den mørke tidsalder i det 14. århundrede, der var præget af katastrofer svarende til nutidens, udviklede Nicholas af Cusa, den store tænker i det 15. århundrede, og opfinderen af moderne videnskab og den suveræne nationalstat, en ny metode til tænkning, *Coincidentia Oppositorum*, modsætningernes sammenfald, der, som han understregede, repræsenterede en helt ny tilgang til problemløsning. Det var idéen om, at det menneskelige sind – i skaberens levende billede – er i stand til at definere det højere niveau, hvor alle tilsyneladende uløselige modsætninger kan løses. Ifølge Nicholas er det menneskelige sind i stand til at tænke som 'den ene', som besidder en højere magt end 'de mange'. På samme måde observerede Albert Einstein, at problemer ikke kan løses på det samme niveau, som de opstod på.

Sankt Nikolaus Hospital, Cusanusstift, Bernkastel-Kues, Rhineland Palatinate, Tyskland

Tænkning i henhold til 'modsætningernes sammenfald' er den metode, der må anvendes til at løse den krise, som truer hele menneskeheden i dag. Vi er nødt til at definere en løsning, der imødekommer de relevante individer og interessegruppers eksistentielle behov på lige fod. Denne tilgang er konkret brugbar med hensyn til pandemien.

Det er denne verdens unge mennesker, hvis fremtid mest er truet af kombinationen af pandemien og den økonomiske krise, skønt de på ingen måde var ansvarlige for dem. Derfor er vi

nødt til at udvikle fremtidsprospekter for dem, som både løser det egentlige problem og giver dem en konkret opgave. Vi vil kun være i stand til at navigere i COVID-19-pandemien, og lignende fremtidige pandemier, hvis der etableres et moderne sundhedsprogram i hvert eneste land i verden; programmer, som i princippet svarer til Hill-Burton-standarden i USA, de tyske og franske sundhedssystemer, før de blev privatiseret, eller det system, der viste sig så vellykket i Wuhan, Kina.

Det første skridt i denne retning kunne tages ved at oprette partnerskaber mellem eksempelvis universitetsklinikker, hospitaler og medicinske fakulteter i USA og europæiske lande og lignende institutioner i Afrika. For at opbygge et moderne sundhedssystem er der ikke alene behov for medicinsk kapacitet såsom hospitaler, infrastruktur, vand, elektricitet osv., Men også et stort antal veluddannet medicinsk personale.

I denne henseende bør sådanne partnerskaber uddanne unge i USA, Europa og afrikanske lande, hvoraf nogle er arbejdsløse, til, for det første, at blive medicinske assistenter og derefter medicinsk personale efter Roosevelts model, Civilian Conservation Corps (CCC). Det allerførste skridt er at uddanne unge, så de kan indsættes i samfundene eller landsbyerne og demonstrere de folkesundhedsforanstaltninger for befolkningerne, der er nødvendige for at bekæmpe pandemien. I Tuskegee (Alabama), Tennessee, St. Louis (Missouri) og andre steder i USA er der allerede et sådant samarbejde med lokale institutioner, som også involverer klinikker og lokale politistyrker i de forskellige tillidsskabende foranstaltninger, såsom hjemmebesøg, hvilket er af ekstraordinær betydning i betragtning af befolkningens generelle usikkerhed og (ofte omfattende) kampagner mod at bære masker, afvisning af vacciner osv.

I de afrikanske partnerskabsprojekter kræver fælles træning og indsættelse af amerikanske og europæiske ungdomshjælpere med afrikanske unge også tillidsskabende foranstaltninger, der kan udføres af medicinsk personale såvel som repræsentanter for

kirker eller katastrofe-hjælpeorganisationer. Sådanne programmer skal først fokusere på distribution af medicinske forsyninger og let transportable fødevarer, såsom mælkepulver, tørret og konserveret kød osv.; og derefter udvides hurtigst muligt til at omfatte uddannelse i opbygning af infrastruktur, landbrug og industrielle projekter.

I de sociale brændpunkter i amerikanske byer eller europæiske forstæder, hvor voldelige gadekampe af forskellige årsager har fundet sted for nyligt, og hvor unge udsættes for en lang række af farer, såsom stoffer, alkohol, bandekriminalitet, internetafhængighed og en fornedrende modkultur, ville sådanne uddannelsesmuligheder være det alternativ, de behøver for at finde en socialt påkrævet og fremtidsorienteret opgave. I USA ville en sådan kreativ ikke-voldelig direkte handling følge i den historiske tradition af Dr. Martin Luther King, Jr's borgerrettighedsbevægelse. Det skal huskes, at Amelia Boynton Robinson, borgerrettighedsaktivisten, der bragte Dr. King til Selma, Alabama, og som blev tævet af politiet og efterladt til at dø på Edmund Pettus-broen under den berygtede "Bloody Sunday" i marts 1965, var vicepræsident for Schiller Instituttet i 25 år.

Dette er ikke stedet at diskutere kompleksiteten af de sociale brændpunkter, det være sig i de amerikanske byer, hvor vold er brudt ud, især i kølvandet på mordet på afroamerikaneren George Floyd, eller i de franske forstæder, hvor virkningerne af pandemien dramatisk har forværret den mangeårige sociale uro. Selvom disse sociale konflikter utvivlsomt er instrumenteret af visse kræfter til deres egne politiske formål, er det ikke desto mindre presserende at fjerne de reelle årsager til den unge generationers fortvivlelse og rodløshed. En sådan grunduddannelse til medicinsk assistent kunne i mange tilfælde være udgangspunktet for yderligere faglig uddannelse som sygeplejerske, læge eller medicinsk videnskabsmand.

I dette øjeblik med ekstrem polarisering og vold på gaden vil

en "Komité for Modsætningernes Sammenfald' også kunne genetablere en forbindelse til Mahatma Gandhi's ikke-voldelige tradition, der besejrede det Britiske Imperium i Indien; denne metode, samt Dr. Martin Luther King, Jr's borgerrettighedsbevægelse, var i stand til at bringe ellers helt modsatte politiske kræfter sammen i direkte civile aktioner.

Denne komité skal samle mennesker med forskellige kvalifikationer, der gennem et, i første omgang, mindre men veludformet eksempel kan demonstrere, hvordan man skal tackle problemet på en sådan måde, at det også kan bruges som et pilotprojekt for storstilede regeringsprogrammer, der forhåbentlig vil følge efter inden for kort tid.

Alt imens det haster med at uddanne nok medicinsk personale over hele verden til at opbygge et verdenssundhedssystem, må det gå hånd i hånd med at overvinde sultpandemien. Det er en forbrydelse mod menneskeheden, at mange millioner mennesker i udviklingslandene (bogstaveligt talt) er i fare for sulte, som et resultat af fødevaremanglen, massivt forstærket af pandemien, (en af de mest ulidelige former for død, ifølge tidligere FN-kommissær for menneskerettigheder Jean Ziegler), alt imens landmændene i USA og Europa kæmper for deres økonomiske overlevelse. Nogle har været nødt til at slå deres besætninger ned, fordi kartellerne har skabt slavelignende forhold i kødforarbejdningsindustrien, hvilket førte til den gentagne fremkomst af COVID-19-udbrud. Det er også uacceptabelt, at landmændene, der producerer vital næring for hele samfundet, drives til konkurs af bankerne og kartellernes maksimale profitpolitik og af ideologiske, såkaldte "grønne" begrænsninger.

Repræsentanter for landmændene bør derfor slutte sig til disse medicinske teams for at organisere nødhjælp med passende fødevarer til krisezoner og begynde at træne andre unge mennesker i at udvikle landbrugskapaciteten i udviklingslandene. Sammen med afrikanske landmænd kunne de

begynde at etablere moderne landbrug, hvilket naturligvis kræver udvikling af infrastruktur, vand- og elforsyning osv. Der er entusiastiske unge og ældre landmænd i USA, Tyskland, Frankrig eller Italien, der, i en sådan krisesituation, ville betragte det som en del af deres mission i livet at hjælpe med at overvinde en hidtil uset nødsituation med et sådant program.

USA og Europa har brug for en sammenslutning af pensionerede medicinske arbejdere, berørte enkeltpersoner og sociale og religiøse organisationer, der arbejder sammen [i regi af] denne komité for at etablere dette uddannelsesprojekt. En del af deres opgave er også at rejse de donationer, der kræves fra internationale og mellemstore virksomheder, fra bestyrelsesmedlemmer, der ikke kun forstår, at disse projekter er en humanitær nødvendighed, men at det også er i deres egen interesse at opretholde en bæredygtig verden.

Så snart disse projekter antager konkret form, vil de udløse den form for entusiasme, som alle store pionerprojekter kan generere, på trods af situationens alvor, og de vil give fremtidsudsigter til mange unge, der ellers ville blive trukket ind i sociale oprør og voldelige aktiviteter.

Som nævnt kan et sådant privat initiativ (direkte civil aktion) i Mahatma Gandhis tradition for ikkevoldelige handlinger og Dr. Martin Luther King, Jr. ikke i sig selv løse den gigantiske udfordring, der ligger foran os. Men det kan give et praktisk eksempel på, hvordan mennesker med god vilje kan gribe ind i en ellers desperat situation og pege i retning af den nødvendige løsning. Disse konkrete eksempler vil derefter tilskynde regeringer, eller lægge pres på dem, til at gå sammen og gennem et nyt kreditsystem skabe rammerne for permanent at overvinde underudviklingen i udviklingslandene.

På den måde ville Nicholas of Cusas idé om, at en løsning kan findes på et højere niveau, der tager hensyn til alle de involveredes interesser, finde en konkret anvendelse i dag.

Dette initiativ vil bidrage til kampen mod pandemien, det vil definere en meningsfuld opgave for unge mennesker, og det vil hjælpe med at forbedre akutte nødsituationer i økonomisk ugunstigt stillede regioner i USA og Europa samt afrikanske lande. Det vil også fremhæve landbrugets vitale betydning under en hungersnød og redde folk fra at sulte. I en situation, hvor mange mennesker føler sig magtesløse over for århundredets katastrofe, vil komitéen give hvert enkelt menneske mulighed for at bidrage med noget for at overvinde krisen.

[Skriv under her.](#)

Billede: [Gerd Altmann](#) fra [Pixabay](#)

Verdensøkonomien under nulpunktet: Hvordan genopretter vi produktiviteten og stopper sult-pandemien?

4. oktober (EIRNS) – Blandt de største industrielle økonomier i verden ser det i øjeblikket ud til at Kinas økonomiske vækst på 2% i 2020 – hvis den endda er så høj – vil være førende i verden. Hele den globale økonomi ligger længere under nul end selv centralbankernes renter – de samme centralbanker, som er værre end værdiløse i denne krise. Økonomierne i USA, Vesteuropa og Centraleuropa, Indien, Brasilien, og Sydafrika er alle skrumpet ind i årets løb; og i mange af landene ser afmatningen ud til at blive værre i årets sidste måneder.

Ikke alene lider alle disse nationer under massearbejdsløshed – som atter ikke viser nogen forbedring fra sidste måned – men i betydelig grad også de meget store bølger af sygdomsepidemien. De lider også – omend i meget forskellig grad – af en pandemi af sult stammende fra arbejdsløshed. Ifølge Den internationale Arbejdsorganisation er der tabt 500 millioner fuldtidsjob over hele verden i 2020, og pandemisk sygdom og grænselukninger har lukket for høstafgrøder, forarbejdning og forsendelse. Sultpandemien er værst i Afrika og Latinamerika, men den bider kraftigt i Indien og endda i USA. (Bloomberg News, 28. september: "Intet kød, ingen mælk, intet brød: Sultkrisen ryster Latinamerika." Antallet af mennesker der står over for "alvorlig fødevareusikkerhed" – sult – er firedoblet i disse områder i år, og fordobles over hele verden ifølge Verdensfødevareprogrammet.)

De seneste beskæftigelses- og industriproduktionsrapporter fra USA og Europa, der snarere end genopretning viser stagnation på et lavt niveau, skulle være det sidste signal der er nødvendigt i dette kriseår om, at der skal "handling til, og handling nu" for at igangsætte produktionen, hæve den produktive beskæftigelse og øge økonomiens produktivitet – og sådan handling kræver naturligvis samarbejde mellem de store nationer, der er ramt således.

I USA udviser "Sleepy Joe" Biden og hans kampagne ingen bevidsthed om eller evne til dette, overhovedet. Faktisk blev det bemærket, at selv i søndags gjorde præsident Donald Trump – der er indlagt på hospitalet for behandling af COVID-19 – flere offentlige optrædener end Biden gjorde; Trump kørte rundt i en karavane for at hilse på sine tilhængere på gaderne omkring Walter Reed National Military Medical Center, og annoncerede begivenheden på sin Twitter-konto. Og den demokratiske formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, blokerer nu rent faktisk for handling i Kongressen. Og dog har det faktum, at præsident Trump har været nødt til at håndtere pandemi og økonomisk sammenbrud – under konstant og voksende

destabilisering hidrørende fra britisk efterretningstjeneste, amerikanske efterretningsagenturer og militærindustrielle grupperinger – givet Biden føringen i meningsmålingerne. Og desforuden ligger der potentielt uger forude med kaos efter valgdagen som følge af enorme mængder af brevstemmer og gadedemonstranter på udkig efter en "farverevolution".

Skulle præsident Trumps politik for at afslutte "regimeændrings-krigene" og indgå i konstruktivt samarbejde med Rusland og Kina fortages, ville det være et nederlag for den amerikanske republik til det militærindustrielle kompleks, der i årtier har været ganske tilfreds med Biden; det ville være et knusende slag mod håbet om at genoplive rumforskning og videnskabelig og teknologisk udvikling. Men med præsidenten sygdomsramt, og under sådant et angreb, er det direkte op til enhver amerikaner, der tænker for sig selv, at forstå hvad der skal gøres – ikke blot at beklage og modsætte sig, men at vide hvad der er nødvendigt.

[Helga Zepp-LaRouche](#), Schiller Instituttets internationale grundlægger, sagde følgende ved en særlig LaRouchePAC's 'rådhus'-webcast lørdag den 3. oktober: "Det turde være klart, at med den kombination af problemer vi har i dag – en pandemi der er ude af kontrol, et økonomisk sammenbrud værre end noget andet siden Anden Verdenskrig, faren for et økonomisk nedbrud værre end i 2008, faren for at en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina går ud af kontrol – er vi er nødt til at ændre kurs. Og det er derfor, vi har brug for et topmøde, og den eneste realistiske mulighed på bordet lige nu, er det som præsident Putin har anmodet om. De permanente fem medlemmer af FN's Sikkerhedsråd må mødes og behandle disse spørgsmål:

"Opret et nyt globalt finanssystem, et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; fordi dette nuværende system er bankerot, og der er brug for kredit til udvikling og til at finansiere alle disse ting i tråd med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention og idé med Bretton Woods-systemet. Og så, naturligvis, LaRouches Fire Love: Glass-Steagall til at

gøre en ende på kasinoøkonomien. Indfør Glass-Steagall i form af en bankadskillelse; beskyttelse af de kommercielle banker. Hold op med at redde fallerede spekulanter. Opret en nationalbank, ikke kun i et enkelt land, men i alle lande på planeten.

Og etabler derefter et kreditsystem, der samarbejder om langsigtede investeringer til genopbygning af verdensøkonomien. Iværksæt derefter et lynprogram for fusionsteknologi, der p.t. virkelig gør utrolige fremskridt, som vi hørte på en nylig Schiller Institut-konference. Og støt internationalt samarbejde om udforskning af rummet, således som præsident Trump har sagt, at Artemis-projektet skal være.

"Hvis alt dette aftales mellem USA, Rusland og Kina, som et minimum, og andre industrielle magter, der har kapacitet til at rekonstruere verden, derefter slutter sig til, kan vi løse dette problem. Men hvad der kræves er, at mange sådanne patrioter virkelig begynder at tage ansvar for udfaldet af denne periode. Jeg tror ikke der er andet, der vil fungere, og jeg tror virkelig, at det kan gøres".

POLITISK ORIENTERING den 1. oktober 2020: Chok og overraskelser venter fremtil USA's valg den 3. november

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg

Planeten er i systemisk chok; øjeblikket er modent til et paradigmeskifte.

29. september (EIRNS) – Det samlede antal er chokerende nok i sig selv. Mere end 1 million mennesker har hidtil i 2020 mistet deres liv på grund af COVID-19-pandemien, og endnu en million kan dø i løbet af de næste ni måneder, hvis den nuværende kurs ikke ændres drastisk. Ca. 515 millioner af verdens arbejdsstyrke på 3,5 mia. vil have mistet deres job inden udgangen af 2020 på grund af det pandemisk udløste økonomiske sammenbrud; og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med ca. 15% i løbet af året, ifølge en netop frigivet rapport fra Den Internationale Arbejdsorganisation.

Men virkeligheden bag gennemsnitstallene er endnu værre. I Latinamerika og Caribien, hvor pandemien har ramt særligt hårdt, vil 35% af de samlede arbejdstimer være gået tabt inden udgangen af 2020, og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med over 25%. Langt størstedelen af de tabte arbejdstimer ligger i den såkaldte "uformelle sektor" i økonomien, hvor arbejdstagere er beskæftiget i service- og grå- og sorte markedsaktiviteter, der stort set ikke producerer nogen fysisk-økonomisk værdi overhovedet. Det er derfor, at vi i "LaRouche-planen for at genåbne den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job" klassificerede sådanne uformelle job som de facto arbejdsløshed, selvom de bringer desperat nødvendige kontanter til befolkninger, der lever på et eksistensminimum.

Eller det plejede de at gøre. Nu forsvinder selv disse: Pandemien har simpelthen løftet sløret for den enorme,

omsiggribende reelle arbejdsløshed, som var der hele tiden. Hvis man tager den samlede tabte arbejdstid i år som en procentdel af denne "reelle arbejdsløshed" i den uformelle sektor, så er 42% af disse arbejdstimer globalt set gået op i røg; i Latinamerika svarer det til 91% af den faktiske arbejdsløshedskategori!

Føj dertil inflation i fødevarerpriserne, som ifølge nogle rapporter allerede er på gennemsnitligt omkring 15% i mange lande i Afrika, og man har et 30-50% spring i betalingsevnen for mad for en halv milliard mennesker eller mere i den underudviklede sektor.

Sult og pest er heller ikke de eneste to plager, der hærger: Det britiske imperium har også sluppet krig løs. Den varme krig mellem Armenien og Aserbajdsjan i Nagorno-Karabakh kunne eskalere til en NATO-Tyrkiet-Aserbajdsjan-krig mod Armenien-Rusland inden for få dage eller endda timer. Farverevolutionen ved Ruslands grænse i Hviderusland truer med at fremprovokere en strategisk hændelse lige på dørtrinnet til Rusland. Og amerikanske droner og andre militære aktiviteter i nærheden af det Sydkinesiske Hav fremkalder hård modstand fra Kina, sammen med dystre trusler om omfattende gengældelse hvis provokationerne fortsætter med at eskalere.

Alt dette er den politiske substans i det britiske imperiums nuværende forsøg på at stoppe præsident Donald Trumps genvalg – hvilket i dag led et betydeligt tilbageslag med frigivelsen af dokumenter der beviser, at hele Russiagate-skandalen var et kendt fupnummer, som blev indledt af Hillary Clinton og Obama-banden – og iscenesætte parallelle regimeskift mod præsidenterne Vladimir Putin og Xi Jinping.

"Verdenssituationen er hurtigt på vej ud af kontrol," sagde Helga Zepp-LaRouche nøgternt i dag. "Vi er inde i en af de varmeste perioder nogensinde. Der er fem uger til det amerikanske præsidentvalg, og vi bør regne med, at der vil ske en farlig optrapning et eller andet sted". Briterne er

desperate, fordi hele deres internationale finanssystem er bankerot, og de vil ikke stoppe før de bliver inddæmmet, og deres system gennemgår en konkursbehandling, som Lyndon LaRouche specificerede detaljeret i sine fire love.

I de samme fem uger, understregede Zepp-LaRouche, må vi sikre Trumps genvalg; insistere på et topmøde med mindst Trump, Putin og Xi for at tackle de globale kriser; og kræve gennemførelsen af LaRouches økonomiske politik, der er beskrevet i LaRouchePAC's program for 1,5 milliarder nye produktive job. Virkeligheden dikterer tidsplanen.

"Vi er nødt til at slynge økonomien op til et nyt niveau for at løse de nuværende problemer", sagde Zepp-LaRouche. "Kun hvis man går efter en radikal forandring med LaRouches fire love, er der håb om at komme ud af dette rod, ved at vedtage en politik med Verdens-Landbroen og 1,5 milliarder nye, produktive job, der starter med et samarbejde om at opbygge et globalt sundhedssystem. Dette er nu mere presserende end nogensinde.

"Det overordnede billede er sådan, at folk virkelig må vågne op og blive enige om, at topmødet, som vi har presset på for, og som stadig er på dagsordenen – hvilket præsident Putin gentog for nylig – kunne finde sted med et øjeblikks varsel. Hvis statsoverhovederne ville indse, at verdenssituationen er så alvorlig, at vi absolut må tage fat på dette sammen, kunne det gøres".

**Der kastes mere lys over det
britiske imperiums**

spion/kupnetværk – skru op for blusset

27. september (EIRNS) – I de seneste dage er der kommet meget mere ud om de britisk forbundne internationale spionnetværk og kupplaner mod det amerikanske præsidentskab, herunder Obama-administrationens rolle.

I dag offentliggjorde dagbladet Berlingske Tidende på sin website i Danmark en lang artikel baseret på interviews med Bill Binney, tidligere teknisk direktør for geopolitisk og militær analyse (indtil 2001) ved den amerikanske Nationale Sikkerhedstjeneste, 'National Security Agency (NSA), og Thomas Drake, også en tidligere NSA-ekspert (indtil 2008). Artiklen bærer overskriften: "Tidligere NSA-chefer bekræfter dansk aftale om dataovervågning: København var intet mindre end en guldmine". Dette refererer til det faktum, at NSA siden 1990'erne har haft en aftale med dansk efterretningstjeneste om at tappe en speciel fiberoptisk kabel-central i København, hvilket gjorde det muligt for NSA at indhente og lagre enorme mængder data fra Europa, især med henblik på at overvåge russisk og kinesisk telekommunikationstrafik. Binney påpegede i artiklen, at ud over dataindsamlingen "er sagen den, at det giver dem magt over alle. Hvis nogen nogensinde kommer på tværs, kan de retrospektivt analysere alt, hvad de nogensinde har gjort online, finde noget ['snavs'] på dem og slippe af med dem. Det er hvad de forsøger at gøre med mig". Drake omtaler det bredere NSA-forbundne netværk i termer som "et transnationalt syndikat til masseovervågning".

Den 26. september offentliggjorde LaRouchePAC "Bombshell Disclosures of FBI/DOJ Crimes in Trump/Flynn Investigations," af Barbara Boyd (eksplosive afsløringer i forbindelse med FBI/justitsministeriets undersøgelser af Trump/Flynn). Den gennemgår tre kategorier af nyligt videregivet information, herunder kommunikation fra FBI-agenter på tidspunktet for de

falske anklager mod generaløjtnant Michael Flynn – på daværende tidspunkt Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver – som bekræfter hvor beskidt og konstrueret operationen var. Omkring 40 sider af disse nye oplysninger blev indgivet til retten den 24. september på vegne af Flynn. Der er en planlagt høring for Flynn den 29. september om, hvorvidt dommer Emmet Sullivan endelig vil efterkomme justitsministeriets ordre om at afvise anklagerne imod ham. Boyd bemærker også, at der så tidligt som mandag den 28. september vil kunne offentliggøres flere oplysninger om FBI's forhåndsviden om, at det beskidte dossier mod Trump mildest talt var upålideligt.

Præsident Donald Trump talte den 26. september på et valgmøde i Harrisburg, Pennsylvania International Airport om dette nye materiale meget tidligt i sin kampagnetale. Han gennemgik for publikum nogle af de faktiske formuleringer i de nyligt afslørede FBI-tekstmeddelelser fra 2016. De sagde, "Trump havde ret ... vi burde ikke gøre dette ... Vi har brug for forsikring [mod at miste deres job på grund af det!]". Trump kaldte det: "en hel desinformationsaftale", og pointerede at "vi er gået igennem to og et halvt år" og har haft store omkostninger på grund af disse løgne. Han sagde, at de meddelelser man fik den 25. september viser kupmagernes tankegang, "Vi vil have fat i Flynn for at få 'skovlen under' Trump". Trump fordømte det som "ét stort svindelnummer", og sagde at det viser, at "vi er nødt til at få flertal i Kongressen", så dette aldrig kan ske igen. Derefter tog han sigte mod 'Shifty Schiff', Adam Schiff, formand for efterretningsudvalget i Repræsentanternes Hus, "sikken en skiderik, hvilket fjols".

Disse nye afsløringer kaster lys over netværkene, der ikke blot driver "Big Brother"-overvågning internationalt, men truer valgprocessen i USA lige nu, til og med militær-opstand, og i forbindelse med dette, opbakning til aktioner der forværrer faren for verdenskrig. Specielt i forbindelse med valget den 3. november beskyldes Trump nu gentagne gange og

fejlagtigt af de største medier og demokratiske partipersoner for at hævde, at han ikke vil respektere afstemningsresultaterne, hvorfor de godtroende forventes at antage, at militæret handler. For eksempel begyndte værten for NBC's "Meet the Press" i morges sit interview med general H.R. McMaster, tidligere national sikkerhedsrådgiver (erstattede Flynn), med at erklære, at embedsmænd i Pentagon taler om, hvad militæret vil gøre i forbindelse med valget i november. "Højtstående embedsmænd spørger, hvad hvis "de er nødt til at handle?" (McMaster holdt lav profil om dette).

Nu er det tid til at skrue op for blusset for at afsløre den klare og nærværende fare fra disse netværk, for det amerikanske valg og for enhver suveræn nationalstat. Den førende skikkelse, der udråber denne fare for militærkup, (pensioneret) oberst Richard Black, har nu over 174.000 visninger af sin 11-minutters præsentation, "Do We Risk a Military Coup?" (Risikerer vi et militærkup?) på Schiller Instituttets internationale konference 5.-6. september, udgivet på LaRouchePAC YouTube videokanal og med totalt set mange tusinde flere visninger.

Det yderligere element af sandhed der skal offentliggøres er, at der findes løsninger på de kombinerede globale kriser – økonomisk sammenbrud, COVID-19, sultpandemi og atomvåbenkonfrontation.

Dette blev præsenteret på en særlig måde den 26. september på Schiller Instituttets internationale ungdomskonference i et panel med titlen: "Science, Culture, and Great Projects of a Global Renaissance" (Videnskab, kultur og store projekter i en global renæssance). Unge repræsentanter fra forskellige nationaliteter og kontinenter beskrev nøgleprojekter i deres del af verden, alle indenfor rammerne af 'World Land-Bridge' (Verdenslandbroen), og især i form af "The LaRouche Plan To Reopen the U.S. Economy; The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs" (May 2020), (LaRouche-planen om at genåbne den amerikanske økonomi; Verden har brug for 1,5 milliarder

nye, produktive job). Eksempelvis tunnelen under Beringstrædet og Transaqua-projektet til genopfyldning af Tchad-søen i Afrika, Darién Gap-korridoren i Latinamerika m.fl. Denne tilgang er arven fra Lyndon LaRouche, hvis livsværk og politik blev drøftet på konferencens første panel, "Verden har brug for oprejsning af Lyndon LaRouche".

I Frankrig den 19. september, på den franske Solidarité et Progrès' årlige konference, omfattede programmet også diskussion af beslægtede spørgsmål i form af "Road Map for Jumpstarting the Economy after the COVID-19 Pandemic." (Køreplan for at igangsætte økonomien efter COVID-19-pandemien).

Dette er de handlinger og ideer, der føjer sig til presset for det tidligst mulige topmøde mellem stormagtsledere, i øjeblikket mest sandsynligt i form af invitationen fra præsident Vladimir Putin til et "G5"-topmøde med de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråds (Rusland, USA, Kina, Frankrig, Storbritannien), hvilken han gentog den 22. september på FN's Generalforsamling. Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, understregede i går sin egen støtte til et sådant møde for at starte drøftelserne, der kan bryde med farerne for sammenbrud. I sin hovedtale til ungdomskonferencen gav hun et positivt billede af, hvad der kunne have været gennemført ved at sige: "Hvis Lyns idé var blevet gennemført i de sidste 40 år, ville vi have haft en blomstrende have i Afrika. Vi ville have haft et fuldstændigt udviklet Latinamerika. Der ville være mange lande, der ikke ville være mindre udviklede end Kina er i dag. Man ville have haft et Europa, som ikke er det kulturelt relativistiske rod, som er tilfældet lige nu; men Europa ville have genoplivet den smukke kultur fra den gyldne renæssance og den tyske klassiske periode med Schiller og Beethoven. USA ville være en kraft for det gode, og folk ville være glade for at være venner med det store land".

Schiller Instituttets videokonference

PANEL IV d. 6. sept. 21:00 – 24:00):

Opbygning af tillid i internationale relationer: Klassisk kulturs rolle og bekæmpelse af global hungersnød

1. Jacques Cheminade (Frankrig), leder af Solidarite & Progres, tidligere præsidentkandidat

2. Marcia Merry Baker (USA), EIR-redaktionen

3. Bob Baker og amerikanske landbrugsledere:

Ron Wieczorek, South Dakota cattle rancher, LaRouchePAC

Nicole Pfrang, Kansas Cattlemen's Association Secretary-Treasurer, cattle rancher

Mike Callicrate, Colorado, cattle rancher, Owner, Ranch Foods Direct:

4. Paul Gallagher (U.S.), EIR Editorial Board

5. Fred Haight (Canada), Schiller Instituttet

6. Michael Billington (US), chef for asiatiske anliggender, Executive Intelligence Review

7. Spørgsmål og svar

8. Beethoven-messe i C-dur, opførelse af Schiller Instituttets kor i New York City.

Schiller Instituttets videokonference PANEL III d. 6. sept. video og engelsk afskrift: Bælte- og Vejinitiativet bliver til Verdenslandbroen & Franklin D. Roosevelts uafsluttede projekt:

1. Dennis Small (USA), latin-amerikansk redaktør, EIR
2. Dr. Natalia Vitrenko (Ukraine), præsident for Progressive Socialist Party, tidligere parlamentsmedlem og præsidentkandidat
3. Michele Geraci (Italien), tidligere minister for økonomisk udvikling
4. Hassan Daud Butt (Pakistan), tidligere projektdirektør, CPEC; Administrerende direktør for Khyber Pakhtunkhwa Provincial Board of Investment & Trade

5. Marcelo Muñoz (Spanien), grundlægger og præsident emeritus for Cátedra China, dekan for spanske forretningsmænd i Kina
 6. Dr. Björn Peters (Tyskland), fysiker, iværksætter og politisk rådgiver inden for energi, bæredygtighed og råvarer
 7. Spørgsmål og svar, del 1
 8. Dr. Joycelyn Elders (USA), tidligere chef for USA's sundhedsvæsen m.m.
 9. Marlette Kyssama-Nsona (Republikken Congo), farmaceutisk kemiker, politisk leder af Panafrican League UMOJA og specialist i folkesundhedsspørgsmål
 10. Spørgsmål og svar, del 2
-

Slut jer til os for at bevæge menneskeheden mod et nyt paradigme.

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 2.
september 2020**

Denne uges webcast er en forkortet promovering (ca. 12 minutter) for weekendens konference. Helga diskuterer, hvorfor denne konference er nødvendig i betragtning af de voksende strategiske spændinger og farer. Hun gennemgår, hvad der vil

blive præsenteret i de fire paneler, og appellerer til seerne om at deltage i mobiliseringen for at få succes med et presserende nødvendigt paradigmeskifte.

Sejr er påkrævet inden valget

Den 25 august (EIRNS) – Demokraternes konvent i sidste uge demonstrerede for hele verden, at mindet om Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy er blevet fuldstændigt udslettet fra grødhovederne i partiets elite, både de ældre 'boomere' og den narkotikaplagede yngre generation. Der var ingenting om FDR's store infrastrukturelle programmer, som skabte den elektrificerede nation, der var i stand til at frembringe "demokratiets arsenal", som besejrede fascismen. Der var heller ikke tilnærmelsesvis en antydning af inspiration, som i JFK's erklæring om, at "Vi vælger at rejse til Månen i dette årti samt gøre de andre ting, ikke fordi de er lette, men fordi de er svære, fordi dette mål vil tjene til at organisere og målrette vores energier og færdigheder". I stedet for dette præsenterede det smuldrende Demokratiske Parti et racistisk portræt af "identitetspolitik".

Som Kamala Harris udtrykte det – giver vi folk chancen for at stemme på mennesker, der "ligner dem selv". Eller som manikæiske Joe udtrykte det: stem på mig, fordi: "Jeg vil være en allieret med lyset, ikke med mørket." (<https://da.wikipedia.org/wiki/Manik%C3%A6isme>, -red.)

Nancy Pelosi rasede i dag i medierne, i en tilstand af høj angstelse, at præsident Donald Trump og hans tilhængere i Kongressen er "statens fjender... indenlandske fjender", der forsøger at "skræmme folk fra at stemme", og til at "bifalde russisk indgriben i vores valg ved at tillade Putin at

beslutte, hvem der skal være præsident i stedet for det amerikanske folk”.

Til anerkendelse for det Republikanske Parti, modvirkede de den første aften af deres konvent demokraternes racistiske “identitetspolitik” med optimisme og tro på fremtiden. En række sorte valgte embedsmænd og personligheder pegede på præsident Trumps bekymring for den mest grundlæggende af de menneskerettigheder, der bliver nægtet mindretallene i USA – hvad FDR kaldte “frihed for mangel”. Senator Tim Scott fra South Carolina lukkede konventet og drøftede “mulighedszoner”, som han og præsidenten har lanceret i de indre byer i Amerika med det formål at skabe job og jobtræning for nationens “glemte mænd og kvinder”. Han talte om “udviklingen af det sydlige ‘hjerter’ [af USA]” og pegede på sin valgsejr over sønnen til en berygtet racist og bemærkede, at hans bedstefar, der droppede ud af skolen i tredje klasse for at plukke bomuld, levede for at se sit barnebarn blive den første sorte mand, der blev valgt til Kongressen og derefter til senatet fra South Carolina. En anden sort valgt embedsmand, statsrepræsentant Vernon Jones, en demokrat fra Georgia, sagde, at det Demokratiske Parti “ikke ville have, at sorte mennesker skulle forlade plantagen,” og roste Trump for at yde finansiering til de historiske sorte universiteter og for at gennemføre kriminalretsmæssige reformer samt for at forsvare politiet mod anarkiet på gaderne.

Matt Gaetz, en republikaner fra Florida, bemærkede, at Donald Trump er den første præsident siden Ronald Reagan, der ikke har startet en krig.

Men republikanerne har endnu ikke taget fat i de foranstaltninger, der kræves for at vende den eksistentielle trussel, som nationen og verden nu står overfor, som LaRouche-bevægelsen præsenterede i programmet: [“The LaRouche Plan To Reopen the U.S. Economy: The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs.”](#) (LaRouche-planen for at genåbne den amerikanske økonomi: Verden har behov for 1,5 milliarder nye,

produktive job).

Ironisk nok har præsident Trump selv på forskellige tidspunkter taget fat på flere af de vigtigste punkter i dette program. Han forsøgte at afslutte de "uendelige krige", alt imens han forsøgte at opbygge venskab og samarbejde med Rusland og Kina. Men det var ikke kun demokraterne, der samarbejdede med den britiske efterretningstjeneste i "Russiagate" og nu "Chinagate" for at stoppe ethvert amerikansk venskab med Rusland eller Kina – de republikanske kredse, der omgiver præsident Trump – med udenrigsminister Mike Pompeo i spidsen – er lige så opmærksomme på at bryde denne indsats, at dæmonisere både Rusland og Kina og drive verden til randen af krig.

Trump må tage ved lære af Ronald Reagan, der brød med det britiske imperiums kontrollerede miljø for den imperialistiske opdeling af verden i øst mod vest, ved at arbejde med Lyndon LaRouche, og vedtage LaRouches forslag om at samarbejde med russerne (det daværende Sovjetunionen) om opbygning af et rumbaseret forsvar mod atomvåben, for dermed at "gøre kernevåben forældede", som Reagan udtrykte det i sin berømte tv-tale til nationen den 23. marts 1983. Hvis præsident Trump fulgte dette eksempel og accepterede LaRouche-planen om et møde mellem lederne af USA, Rusland, Kina og Indien, for at stå op imod det britiske imperiums "del og hersk" og tackle de mange trusler mod civilisationen, som menneskeheden står overfor i dag, kunne disse problemer løses. Putin har foreslået en variation af LaRouches "fire magts-forslag", med et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, hvilket er blevet accepteret af alle fem ledere, men uden en bestemt dato.

Schiller Instituttets konference, der er planlagt til 5.-6. september, vil være et eksempel på den slags samarbejde mellem nationer der er påkrævet, med en dagsorden der dækker hele spektret af den globale krise – strategisk, videnskabelig, økonomisk og kulturel. Mobiliser alle I kender til at deltage

i denne virtuelle begivenhed. Tilmeld jer til konferencen: "På krigsstien mod Armageddon", eller "Et nyt paradigme blandt suveræne nationer, der er forenet af de fælles mål for menneskeheden?"

Hvis dette er den 'pandemiske depression', så genopliv LaRouches politik for at stoppe den

Den 10. august (EIRNS) – Denne uge markerer årsdagen for d. 15. august, 1971, da Præsident Richard Nixon blev overtalt til at ødelægge Franklin Roosevelts valuta- og kreditsystem (Bretton Woods), hvilket sendte den industrielle sektor ud i ukontrolleret spekulation og lønnedgang i et halv århundrede. Lyndon LaRouche fordømte dette tiltag af Richard -"Jeg er nu en Keynesianer i økonomi"-Nixon, og sagde at det åbnede døren til en fascistisk nedskæringspolitik og økonomisk depression, medmindre det blev forkastet. LaRouche besejrede en af verdens førende keynesianere angående dette tema i en debat på et universitet i december 1971, og satte sig for at ændre denne skrækkelige fejl ved at genoplive Roosevelts oprindelige intention ved Bretton Woods – kreditter til teknologisk og industriel udvikling af Eurasien, Afrika og Sydamerika.

I de næste 45 år var dette hans livs arbejde, og det gjorde ham til en foragtet modstander af det finansielle imperium i City of London og Wall Street, og i særdeleshed – som Roger

Stone betonedede dette i LaRouches Politiske Aktionskomité's webcast, d. 2. august – Bush-familien.

Denne uge, næsten som om de ønskede at markere denne dato, d. 15. august, bragte *Foreign Affairs* en hovedartikel under titlen "[Den pandemiske depression: Den globale økonomi vil aldrig blive den samme igen](#)"; et dybt pessimistisk indlæg af to af USA's "førende økonomer", Carmen Reinhart (Harvard Kennedy School) og Vincent Reinhart (cheføkonom for Bank of New York–Mellon). Deres idé om de centrale aktører i denne krise er, at "centralbankerne" forsøger at opretholde udlån, og "finanspolitiske myndigheder" øser ud af penge til husholdninger til forbrug; og de forventer at det vil tage mange år blot for at vende tilbage til verdensøkonomiens allerede faldefærdige niveau fra begyndelsen af 2020. De udelader fuldstændig Kinas voksende økonomi, samt deres Bælte- og Vejinitiativ for infrastrukturelle projekter.

Med hensyn til udviklingslandene demonstrerer to citater fra Reinhart og Reinhart ørkesløsheden i den nu konventionelle økonomiske tænkning i de store centralbankers verden. "G20-landene har allerede udsat gældsbetalinger for de fattigste 76 lande", skriver de. Men, "flere selvstændige låntagere er i dette år blevet nedgraderet af rating-agenturerne end i noget andet år siden 1980". Og deres konklusion, "løsningen", i den grad at de tillader en sådan for disse nationer, der er blevet desperate af den pandemiske depression? "Embedsmænd bliver nødt til at fortsætte med finanspolitiske og monetære incitamentter."

Tilbage i august 1971, begyndte LaRouche, i grell modsætning hertil, at mobilisere for et topmøde – på den tid blandt Gruppen af de alliancefrie Lande – der tilsluttede sig hans foreslåede Internationale Udviklingsbank, som dog derefter blev saboteret af Henry Kissinger på vegne af City of Londons finansinteresser. Økonomierne kunne ikke blot genoplives, som LaRouches udviklingsplaner viste, men genskabes gennem store

projekter i økonomisk infrastruktur, såsom Verdenslandbroen, med transport-, energi- og kommunikationskorridorer, der ville strække sig hen over kontinenterne.

Ved markeringen af den dag, hvor det Britiske Imperium gjorde en ende på Roosevelts Bretton Woods-system, samt erindringen om Lyndon LaRouches profetiske advarsler om konsekvenserne heraf, er et nyt sådant topmøde presserende.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, har siden januar argumenteret for et topmøde, der, som et minimum, skulle involvere lederne fra USA, Kina og Rusland, for at erstatte disse landes faretruende konfrontationer med et samarbejde for et Nyt Bretton Woods, baseret på Roosevelts model. Ruslands præsident, Vladimir Putin, har været i gang med at organisere for et topmøde (ikke virtuelt, men i virkeligheden) blandt de lande, som grundlagde FN, hvilket i dag er Sikkerhedsrådets fem permanente medlemmer. Lyndon LaRouches plan for processen omkring et sådant topmøde blev formuleret for 38 år siden, denne måned, i et omfattende dokument, *Operación Juárez*, skrevet til den mexicanske præsident, José López Portillo: omorganisering af gælden, baseret på Alexander Hamiltons principper; nationalbank-kreditinstitutioner i hvert land; fælles kreditudstedelse fra de store nationer, som har til hensigt at eksportere kapitalgoder for udvikling; brugen af lynprogrammer indenfor rumforskning og videnskab som motorer for hurtig teknologisk fremskridt.

Anvend disse principper fra LaRouche i en sådan proces omkring topmødet nu: Dermed kan truslen for konfrontation mellem stormagterne, såvel som den "pandemiske depression" hurtigt stoppes – begge på den eneste mulige måde.

Atomkrig – det uundgåelige emne på alles dagsorden

Den 8. august (EIRNS) – I forbindelse med 75-års jubilæet for den atomare tilintetgørelse af Hiroshima og Nagasaki af den britiske marionet Harry Truman – en udslettelse der alene havde til formål at terrorisere verden til at acceptere en 'verdensregering' (One World Government) udtænkt af det britiske imperium – er der nu dagligt overvejelser i magtens korridorer hos enhver større statsmagt på Jorden om den ekstreme fare for, at en atomkrig vil finde sted igen i dag. De fleste af verdens nyhedsbureauer citerer den tidligere australske premierminister Kevin Rudds ord i *Foreign Affairs*: "Spørgsmålet der stilles nu i hovedstæder verden over, stilfærdigt men nervøst, er, hvor vil dette ende? Det engang utænkelige udfald – egentlig væbnet konflikt mellem USA og Kina – ser nu ud til at være muligt for første gang siden afslutningen af Korea-krigen. Med andre ord står vi over for udsigten til ikke kun en ny kold krig, men også en varm krig". De næste tre måneder, fra nu af og indtil det amerikanske valg, er de mest kritiske for at en hændelse skal føre til krig, advarer han. Da den nuværende australske premierminister, Scott Morrison, blev spurgt om Rudds advarsel, erklærede han sig enig.

Det russiske forsvarsministeriums avis, *Krasnaya Zvezda*, har offentliggjort en detaljeret beskrivelse af den russiske politik for første gangs brug af atomvåben, som det blev bebudet af Vladimir Putin 2. juni. Der er to situationer, der kan retfærdiggøre en sådan første anvendelse, skriver de: først, ved "pålidelig information om opsendelse af ballistiske missiler, der angriber Ruslands territorium og (eller) dets allierede", da Rusland ikke kan vide, om missilet medfører

atomvåben eller ej; og for det andet, ethvert forsøg på at ødelægge Rusland "som en stat", hvad enten det er med atomvåben eller andre midler. Artiklen noterer sig USA's tilbagetrækning fra flere internationale våbenaftaler og tilføjer: "Efter afslutningen af [Ny] START-aftalen vil der ikke være nogen eksisterende international aftale, der begrænser det strategiske våbenkapløb, og de amerikanske krigshøge vil have helt frie hænder".

Sanktionerne fra USA, der i går blev pålagt Hongkongs administrerende chef, Carrie Lam, og ti andre ledere, blev mødt af fordømmelse og latterliggørelse i Kina, hvor de kaldte dem "klovnumre", "skamløst og foragteligt", en "åbenlys og barbarisk" indblanding i Kinas interne anliggender. Sanktionerne beslaglægger alle ejendomme i USA, der ejes af de sanktionerede personer, og indefryser bankkonti. Luo Huining, Pekings officielle repræsentant i Hongkong, foreslog, at han ville sende 100 \$ til præsident Donald Trump, så han havde noget at indefryse.

Men faren for krig er håndgribelig. Storbritanniens førende rolle i denne galskab er slet skjult. I dag offentliggjorde Wall Street Journal en artikel med titlen "Det er tid til at genoplive Anglosfæren". Forfatteren, Andrew Roberts, er en britisk historiker og medunderskriver af principerklæringen fra det britiske efterretningsorgan Henry Jackson Society, der arbejdede tæt sammen med dronning Elizabeth II og hendes families arkiver for at skrive en biografi om Winston Churchill i 2018, kaldet Churchill: Walking With Destiny (Churchill: gang med skæbnen). Roberts foreslår, at Canada, Australien og New Zealand og Storbritannien (kaldet Canzuk – fire ud af de 'fem øjne') deltager i en økonomisk og militær union, der "straks skulle gøre sin entré på den globale scene som en supermagt, der er i stand til at stå skulder ved skulder med USA i den store, afgørende kamp i det 21. århundrede mod et stadig mere revanchistisk Kina". Canzuk kunne hjælpe USA med dets tildelte rolle (selvfølgelig tildelt

af det britiske imperium) som "verdens politimand" – netop hvad præsident Trump har fordømt. "Omkostningerne ved at begrænse og inddæmme Kinas globale ambitioner ville blive den historiske rolle for ikke én, men to supermagter, da det er klart, at EU ikke har nogen interesse i at forsøge at stoppe det kinesiske herredømme i Asien".

Rablende vanvid? Selvfølgelig. Men dette er de rablende galninge, der kastede atombomber på Japan, der trak den "umælende kæmpe" USA ind i koloni-krigene i Indokina (efter at have myrdet præsident John Kennedy) samt de kolonialistiske krige i Mellemøsten under de anglofile George Bush og Barack Obama.

Forebyggelse af en ny krig vil ikke komme fra en ny "anti-krigsbevægelse". Verden er nu i en tilstand af global opløsning, med en pandemi, massesult, økonomisk forfald, en bristefærdig finansiel boble og faren for termonuklear krig. Som titlen på forummet, der afholdes i dag af LaRouches politiske aktionskomité, antyder, er det nu et spørgsmål om "LaRouches fire Love eller Johannes Åbenbaringens Fire Ryttere". For at gøre det til førstnævnte snarere end sidstnævnte, er det foreslåede topmøde med statscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – et topmøde, som alle fem ledere er enige om, men uden en fastsat dato – absolut presserende.

Den franske præsident Emmanuel Macron har indkaldt til en international konference søndag for at tage fat på krisen i Libanon, som præsident Trump har meddelt, at han vil deltage i. Det er ikke klart, om Rusland og/eller Kina vil deltage, selvom begge er dybt involveret i at sende bistand til Libanon efter eksplosionen og allerede var engageret i økonomisk bistand. Måske kan katastrofen i Beirut skabe en ramme for at bringe verden sammen for at håndtere den globale krise som helhed.

"Russiagate"-kuppets endeligt og genåbningen af sagen om Lyndon LaRouche

Den 3. august (EIRNS) – Det britiske imperium samt allierede amerikanske efterretningsagenturer bag "overvågningsstaten" er blevet fanget på det forkerte ben, pga. LaRouches politiske Aktionskomité (LaRouchePAC's) gennembrud, opnået lørdag eftermiddag. I et webcast fra d. 1. august, som blev dækket både af prominente, såvel som mindre prominente, medier og genudgivet på hundredvis af hjemmesider og blogs siden den eftermiddag, deltog Roger Stone, den velkendte politiske konsulent og skydeskive for Robert Mueller, sammen med den højt respekterede "whistleblower" fra USA's Nationale Sikkerhedsagentur (NSA), Bill Binney, og talspersoner fra LaRouchePAC, Harley Schlanger og Barbara Boyd. De viste, hvordan anklagerne, samt de offentlige bagvaskelser af Stone, Binney og Lyndon LaRouche alle havde én kilde og én årsag: Beslutningen fra magthaverne i City of London og Wall Street om ikke at tillade, at modstandere af globaliseringen og de "permanente krige" vil blive hørt.

Roger Stone gjorde det klart, ud fra sin personlige viden efter at have ledt Ronald Reagans præsidentkampagne i New Hampshires primærvalg i 1980, at LaRouche blev retsforfulgt fordi, han "irriterede Bush-familien" – en veletableret magt i det finansielle etablissement – og fordi han arbejdede med og parallelt til Præsident Ronald Reagan. Yderligere beviste Stone, at både han selv og Præsident Donald Trump er blevet et mål for disse magter på samme måde. Effekten var, at Stone på udførlig manér ødelagde grundlaget for Robert Muellers

anklager rettet mod præsidenten; og i processen "genåbnede sagen om Lyndon LaRouche", hvis retsforfølgelse i 1980'erne blev iværksat af Mueller og William Weld. Hans afsløringer er yderligere uddybet på LaRouchePAC's daglige opdatering, "Morning Briefing", her til morgen.

Bill Binneys kriminaltekniske bevis på at der ikke fandtes noget "hack" af den Demokratiske Nationale Komité (DNC's) computere i 2016, og specielt ikke et af Rusland – kernegrundlaget for "Russiagate"-angrebene mod Trumps præsidentskab – er ikke blevet tilbagevist, efter at det blev præsenteret i oktober 2017 til daværende CIA-chef, Mike Pompeo, som begravede det fuldstændig i tre år. Men med LaRouchePAC's aktiviteter i de seneste uger cirkulerer disse beviser nu vidt og bredt. Det er nu vore læses ansvar at hjælpe med at udbrede disse yderligere.

Dette gennembrud i kampen mod globaliseringens overvågningsstat – som Helga Zepp-LaRouche kaldte "systemet for permanent uretfærdighed" – er en sejr på et tidspunkt, hvor de transatlantiske finanssystemer, kræfterne bag globaliseringen, er bankerotte. De overlever via centralbankernes massive "kunstige åndedræt" gennem et årti. Lyndon LaRouches politisk økonomiske nødforanstaltninger, som han kaldte sine "fire økonomiske love" for at rede nationer, er den eneste vej til økonomisk genrejsning fra sammenbruddet. Megabankerne, centrede i City of London og Wall Street, må opdeles gennem en Glass/Steagall-lovgivning; centralbankerne nationaliseres eller erstattes af hamiltoniske nationale bank- og kreditinstitutter; og de førende nationers bestræbelser indenfor rumfart og fusionsenergiforskning må øges til lynprogrammer for at kolonisere Månen og Mars, således at teknologi og produktivitet kan nå nye højder her på Jorden.

Det var således, at LaRouche definerede "genrejsning", og det begynder i denne dybe krise med at "genåbne hans sag", og derfra fremlægge hans politik.

Pga. af deres finanssystemers desperate tilstand drives finanseliten, centreret i City of London, til en stadig mere anspændt "førkrigs"-konfrontation med Kina – og også Rusland. LaRouchePAC og Schiller Instituttet forsøger at befri Præsident Donald Trump fra denne konfrontation i tide til et topmøde for samarbejde blandt FN's sikkerhedsråds fem permanente medlemmer, som sandsynligvis vil finde sted i begyndelsen af september. For blot et par dage siden pegede en prominent økonom, den nylige chef for Indiens Centralbank, underforstået på den første opgave for et sådant topmøde. USA og Kina er i en enestående position, og må, ifølge Raguram Rajan, "tage ansvaret og sammen forsyne de underudviklede nationer med ressourcerne til at bekæmpe pandemien". Denne mission – et nyt verdensomspændende sundhedssystem mod pandemien – har, siden februar, været spydspidsen af Helga Zepp-LaRouches initiativ for disse topmøder.

Målet med denne proces er et Nyt Bretton Woods, internationalt kreditsystem, for at realisere Præsident Franklin Roosevelts udviklingsperspektiv i forbindelse med organiseringen af den oprindelige Bretton Woods-konference. Siden de sene 1980'ere gjorde Lyndon LaRouche, på trods af uretfærdige retsforfølgelser, denne mission for et Nyt Bretton Woods til sin egen. Hvis den seneste uges gennembrud mod det britiske imperium og Wall Street udbredes og opfølges fuldstændigt, kan vi virkeliggøre denne mission.

POLITISK ORIENTERING den 5. august 2020: COVID-19 på vej ud af kontrol og det samme er tilfældet med den internationale økonomi og strategi

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Schiller Instituttet · COVID-19 på vej ud af kontrol og det samme er tilfældet med den internationale økonomi og strategi

**Systemets korrruption er det
problem, som vi alle
konfronteres med
Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche d. 29 juli 2020**

I sine afsluttende bemærkninger i dagens dialog fremhævede Helga Zepp-LaRouche korrruptionen i hele systemet, som ansvarlig for den civilisations krise vi står overfor. Hun

henviste til sin bemærkning for flere år siden, på tidspunktet af Madoff boblen, om at hele systemet er et ponzi-spil med ingen interesse for det almene vel, men kun forøgelsen af den private profit.

Hvad enten man betragter den hurtige forringelse af amerikansk-kinesiske forhold, den forværende trussel fra Corona-pandemien, faren for massedød blandt børn pga. kollapset af fødevareproduktion og distribution eller stigningen i sociale kriser som stammer fra den voksende fattigdom, fører det alt sammen tilbage til oligarkiets Malthusianske hensigt.

Løsningen er den fulde implementering af LaRouche-Planen, som ville genoplive det Amerikanske økonomiske system. Det er det, som må forme dagsordenen for det topmøde, som Præsident Putin organiserer. Hun opfordrede seerne til at blive en del af kampagnen, for at sikre at topmødet finder sted og at LaRouches politik er på dagsordenen ved topmødet.

Nyt 'rumkapløb' må skabe en ny økonomi og forhindre en ny verdenskrig

Den 27. juli (EIRNS) – Amerikanske, russiske og kinesiske medier diskuterer mange mulige udfald af det faktum, at tre større Mars-missioner i slutningen af denne uge vil blive opsendt næsten samtidigt for at udforske den røde planet til februar, samt andre missioner til Månens overflade, som nu er under opsejling. Forhandlinger for at undgå at atommagterne begynder en krig i rummet afholdes mellem store amerikanske og

russiske delegationer; men på samme tid offentliggjorde kommandøren for den amerikanske "rumstyrke" også blåstemplingen af en ny "militærdoktrin for det ydre rum".

Et topmøde mellem lederne fra de fem nationer af FN's sikkerhedsråd – USA, Kina, Rusland, Storbritannien og Frankrig – vil sandsynligvis finde sted til efteråret, sågar mens dette potentielt set superproduktive "rumfartskapløb" med konkurrence og håbefuldt samarbejde er i gang.

Totale "lynprogrammer" af flere rumfartsnationer på én gang, for endelig at påbegynde den bemandede udforskning af solsystemet fra kolonier på Månen, vil være den "videnskabsmotor", som fuldstændigt kan omforme den faldefærdige verdensøkonomi. Denne "motor" for industri og landbrug vil baseres på nye værktøjsmaskiner med laser- og plasmastråleteknologi og avancerede nukleare teknologier. Dette – hjulpet på vej af en Glass/Steagall-lovgivning til at stoppe plagen fra superspekulative gigantiske banker på Wall Street og i City of London, samt andre af Præsident Franklin Roosevelts økonomiske metoder – har været programmet for Lyndon LaRouche og hans bevægelse siden 1980'erne og hans berømte landsdækkende tv-udsendelse "Kvinden på Mars" fra 1988, som præsidentkandidat.

Den nuværende pandemi, heraf følgende hungersnød og sammenbrudte økonomier rundt om i verden, gør det nødvendigt at præcis sådan en plan burde opstå fra topmødet, snarligt, mellem disse fem nationer. LaRouches politiske Aktionskomité har fremlagt den som et udarbejdet program: "Hvordan USA's økonomi kan genåbnes: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive job".

Kommentatorer, som følger de nuværende missioners rumkapløb mod Mars, forestiller sig forskellige scenarier. Hongkongs *South China Morning Post* skriver i dets leder, at "verden bør støtte Kinas Mars-mission", eftersom sund og

fredelig konkurrence mellem de førende rumfartsnationer vil skabe flere gennembrud, og hurtigere, med koloniseringen af rummet. I USA citerer en kommentar i *The Hill* NASA's administrator, James Bridenstine, som lykønsker Kina: "Med dagens opsendelse er Kina på vej til at blive en del af gruppen af internationale videnskabsforskere af Mars. Snart vil USA, Europa, Rusland, Indien og snart de Forenede arabiske Emirater byde jer velkomne på Mars og påbegynde et spændende år med videnskabelige opdagelser." En russisk kommentar, i *Regnum*-magasinet, går imidlertid endnu længere: Hvis demokraterne overtager Det hvide Hus og Kongressen i november, vil støtten til NASA's Artemis-program for at vende tilbage til Månen i 2024 simpelthen blive trukket tilbage, og Kina vil dominere Måneforskning og udvikling.

Den erfarne rumfartsjournalist, Mark Whittington, forfattede også en kronik i *The Hill*, som citerede en artikel fra d. 13. juli fra *Ars Technica*, der igen refererede til et interview med chefen for Ruslands rumfartsagentur (Roscosmos), Dmitry Rogozin, i *Komsomolskaya Pravda*, om at Rusland ville foretrække at samarbejde med Kina, frem for at fortsætte det hyppige og meget produktive samarbejde med USA i de sidste tre årtier, "hvor dets [Ruslands] vigtigste interesser ligger". Dette identificerer det egentlige problem: Kombinationen af demokraternes sandsynlige tilbagetrækning af støtten til NASA's Artemis-program og den i London baserede krigsfraktions øgede trusler om konfrontation og krig mod Kina og Rusland – herunder i det ydre rum – bringer Præsident Donald Trump i en vanskelig situation til at gennemføre sin Måne-Mars-mission.

Men han *må* gennemføre denne, for USA's og menneskehedens fremskridts skyld. Dette er det afgørende formål med det topmøde, som Schiller Instituttet og LaRouchePAC har påvist nødvendigheden af siden januar, blandt de fem statsoverhoveder, der alle har udtrykt deres respekt overfor Franklin Roosevelts økonomiske udviklingspolitik. Samarbejde i

det ydre rum vil "drive" teknologierne bag denne udvikling, og ikke tillade at supermagterne driver i retning af krig.

Tiden er inde til et topmøde nu Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, den 15. juli 2020

I sammenfatningen af den globale, strategiske situation, med alle sine krise-elementer, sammenlignede Helga Zepp-LaRouche denne med perioden op til 1. verdenskrig. Dengang var der en mangfoldighed af krise-elementer. Snigmordet i Sarajevo var ikke årsagen til krigen, men blot udløseren.

Med den i dag igangsatte mobilisering omkring den russiske Præsident Putins forslag for et P5-topmøde, eksisterer muligheden for at stoppe retningen hen mod krig, og i stedet realisere potentialet for et nyt paradigme. Grundlaget er blevet lagt af Putin og andre, inklusiv de betydelige anstrengelser af vores organisation, som et resultat af Lyndon LaRouches livsværk. Blandt andre udviklinger som åbner op for potentialet for et sådan et topmøde, talte hun om vigtigheden af Præsidents Trumps reduktion af Roger Stones dom. Som Stone pointerer, ikke blot var der ingen hacking udført af russerne men de som ledte "heksejagten" vidste det og forsøger stadig desperat at holde "Russiagate" i live. Hvorfor? Deres system bryder sammen og kombinationen af

præsidenterne Trump, Putin og Xi i samarbejde, kunne sætte en stopper for geopolitik og neo-liberalisme, og flytte verden væk fra krig, sygdom og hungersnød.

Hun opfordrede seerne til at blive en del af kampen for implementeringen af LaRouche-planen for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, som opgaven som sådan et topmøde skal påtage sig.

Sammendrag af panelerne fra konferencen (video)

1. Hvorfor et topmøde mellem USA, Kina, Rusland og Indien er så presserende netop nu

Helga Zepp-LaRouche leder en international dialog angående den øjeblikkelige nødvendighed af at bringe lederne af de "fire stormagter" (USA, Rusland, Kina og Indien) sammen til et topmøde, for at håndtere pandemien, den finansielle nedsmeltning og økonomisk underudvikling. Udklippene er taget fra Schiller Instituttets internationale konference, d. 27. juni, 2020, med titlen: "Vil menneskeheden blomstre eller gå til grunde? Fremtiden kræver et firemagts-topmøde nu".

<https://youtu.be/thQuRg-rzwE>

2. Lad os gøre en ende på krig, hungersnød, fattigdom og sygdom

Ledere indenfor landbrug, økonomi og videnskab fører en diskussion angående den skrækindjagende fare, som konfronterer verden, i form af hungersnød, krig og sygdom, pga.

ødelæggelsen af produktivt arbejde, over de seneste 50 år. Dette efterfølges af en diskussion om perspektivet for at implementere LaRouche-planen; en økonomisk strategi for at skabe 1,5 milliarder produktive arbejdspladser verden over. Talerne deltog i det andet panel af Schiller Instituttets online konference, d. 27. juni.

https://youtu.be/J_jKCa6GkW0

3. LaRouches internationale ungdomsbevægelse opfordrer til frikendelsen af Lyndon LaRouche

Skriv under på begæringen for at frikende Lyndon LaRouche: [Frikend Lyndon LaRouche](#). Et kor af stemmer svarede på forslagene fra Theo Mitchell, tidligere statssenator fra South Carolina, angående hvad der kan gøres for at frikende Lyndon LaRouche og rette op på den uretfærdighed som er ude af kontrol i mange dele af verden. Lederne fra LaRouches internationale ungdomsbevægelse adresserede Schiller Instituttets konference, d. 27. juni, angående det presserende behov for at rekruttere den næste generation af ledere, der kan tænke på samme niveau som Lyndon og Helga LaRouche.

<https://youtu.be/AUnaUpA2ylg>

**P5 - topmødet foreslået af
Putin kunne være sidste**

chance – af Helga Zepp-LaRouche

Den 12. juli (EIRNS) – Dette er den redigerede oversættelse af den ledende artikel fra den 11. juli, skrevet af Helga Zepp-LaRouche og bragt i det tyske ugemagasin *Neue Solidarität* den 16. juli 2020.

Menneskeheden er for tiden konfronteret med en hidtil uset udfordring: Har vi den moralske habitus til at overleve? Dette altafgørende spørgsmål hænger sammen med, hvorvidt tilstrækkeligt mange hovedaktører på verdensscenen er i stand til at hæve deres tankegang til et højere niveau af fornuft i tide, eller om de vil klynge sig til deres respektive ideologier og handlingsmønstre. I sidstnævnte tilfælde truer den ekstreme spænding, der følger af kombinationen af optrapningen af coronavirus-pandemien, nedgangen i den fysiske økonomi, det systemiske kollaps af finanssystemet og den voksende geopolitiske konfrontation blandt stormagterne, med at føre til et sammenbrud, som kunne udvikle sig til socialt kaos og en ny verdenskrig.

Hvad der er behov for nu, er ikke en mangfoldighed af små skridt og foranstaltninger til at tackle alle de forskellige kriser, men et veritabelt 'Grand Design', realiseringen af en vision for menneskehedens fremtid med en omfattende løsning, hvor der tages hensyn til hele menneskehedens interesser. Åbningen for denne mulighed er relativ kortvarig. I januar i år foreslog den russiske præsident Vladimir Putin et topmøde mellem statsoverhovederne for de fem permanente medlemmer (P5) af FN's Sikkerhedsråd. USA, Kina, Frankrig og Storbritannien er allerede enedes om at holde et sådant topmøde. Putin understregede, at formålet med dette topmøde, 75 år efter afslutningen af 2. verdenskrig, skal være at etablere en fredsorden – at sikre at en lignende katastrofe aldrig mere indtræffer.

Den dramatiske krise i forbindelse med pandemien og den efterfølgende nedgang af realøkonomien, kombineret med faren for et verdensomspændende systemisk finansielt sammenbrud, udgør en enestående mulighed for at skabe grundlaget for en ny verdensøkonomisk orden baseret på et nyt Bretton Woods-system. Et Bretton Woods-system i overensstemmelse med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention om at overvinde underudviklingen i udviklingslandene, og skabe grundlaget for fred ved at forbedre levestandarden for alle mennesker på denne planet.

I et web-interview den 8. juli med 'Center for National Interest' understregede den russiske ambassadør i Washington, Anatoly Antonov, den vigtige rolle, som et sådant topmøde kan have som et alternativ til scenarier med uforudsigelige konsekvenser:

"Vi har videregivet vores forslag til dagsordenen til vore partnere. De inkluderer centrale spørgsmål, der påvirker global politik, sikkerhed og økonomi...

"Verden er nødt til at etablere et demokratisk system med relationer, der bygger på princippet om udelelig sikkerhed, lige muligheder for udvikling og søgen efter en afbalancering af interesser mellem deltagerne i international dialog".

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov understregede i en tale den 10. juli til 'Primakov Readings'-forummet, at et af punkterne på dagsordenen for P5-topmødet må være uantageligheden af atomkrig:

"Vi... er især bekymrede over amerikanernes afvisning af at bekræfte det grundlæggende princip om, at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, som derfor aldrig må slippes løs. Selvfølgelig vil vi fremme dette emne – uantageligheden af en atomkrig, umuligheden af at vinde en sådan – i forbindelse med det kommende topmøde mellem de fem".

Ambassadør Antonov citerede også Putins tale ved paraden på

'Sejrsdagen' den 24. juni:

"Vi forstår vigtigheden af at styrke venskab og tillid mellem nationer, og er åbne for dialog og samarbejde om de mest presserende spørgsmål på den internationale dagsorden. Blandt dem er oprettelsen af et fælles pålideligt sikkerhedssystem, noget som den komplekse og hurtigt skiftende moderne verden har brug for. Kun i fællesskab kan vi beskytte verden mod nye farlige trusler".

En verdensomspændende 'New Deal'

Den uventede meddelelse fra den britiske premierminister Boris Johnson om hans hensigt om at gennemføre et investeringsprogram i traditionen fra præsident Franklin Roosevelt, det vil sige en 'New Deal' (selv om det nævnte beløb på 5 mia. pund kun er et lille første skridt i den rigtige retning), tilvejebringer et meget nyttigt fælles 'fodslag' med de fire andre statschefer, som alle tidligere har henvist til Roosevelt.

Hvad der er brug for i dag, er netop Roosevelts program fuldt ud: Glass/Steagall-bankopdeling, en industriel udviklingsplan – denne gang i global størrelsesorden – en 'New Deal' for hele verden – og et kreditsystem, en Ny Bretton Woods-aftale. Et af de første skridt bør være internationalt samarbejde om at udvikle et verdensomspændende sundhedssystem – dvs. et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land – mindst til den standard som Kina demonstrerede i Wuhan under bekæmpelsen af udbruddet af pandemien.

Dette topmøde, der skal finde sted senest i september, vil med stor sandsynlighed være den sidste chance for at skabe et tillidsfuldt grundlag for en strategisk nyorientering af internationale relationer mellem atombevæbnede magter, som kan sætte kursen for at overvinde den globale økonomiske krise. Hvis denne mulighed glipper, truer ikke alene den giftige tone, der er blevet anslået mellem især USA og Kina, med at

eskalere til en uoprettelig konflikt, alt imens den truende fare for en anden bølge af pandemien efterfulgt af fornyede økonomiske nedlukninger kunne smadre den sociale fred fuldstændig i mange af de berørte lande.

‘Leibniz Institutet for Økonomisk Forskning’ (IWH) i Halle har advaret om, at virkningerne af den første nedlukning af Tyskland vil føre til en bølge af konkurser, som igen vil skabe vanskeligheder for adskillige sparekasser og for banker med tilgodehavender i størrelsesordenen hundredvis af milliarder. En sådan ny bankkrise ville sidenhen blive efterfulgt af en endnu dybere recession, advarer instituttet. Og Tyskland er stadig i en relativt stærk position.

Diskussionen indenfor den transatlantiske nyliberale elite er formet af antagelsen om, at der under disse omstændigheder vil komme et kraftigt fald i de internationale aktiemarkeder på mindst 20-30% og en stigning i dødeligheden fra en anden bølge af pandemien, som vil blive lagt præsident Donald Trump til last. Dette vil garantere etablisementets intention om at sikre hans nederlag ved valget i november. I betragtning af den ubarmhjertige kampagne, som kræfterne i det britiske imperium har gennemført i tre og et halvt år i deres kupforsøg – fra “Russiagate”-svindlen til proceduren med rigsretssag og det nuværende vanvid med ødelæggelse af statuer – vil City of London og Wall Street sandsynligvis ikke tøve med at lade et sådant kraftigt fald på aktiemarkederne finde sted.

Selvom præsident Trump i de tidlige stadier af udbruddet af coronavirus-pandemien roste den kinesiske regerings energiske indgriben i byen Wuhan og Hubei-provinsen, og understregede sit venskab med præsident Xi Jinping, ændrede han holdning fra den 18. april og gik derefter – fra 30. april – over til at beskyldte Kina for spredningen af virusset på verdensplan. Denne påstand blev først fremsat af de tidligere chefer for MI6, Sir John Sawers og Sir Richard Dearlove, og Henry Jackson-selskabet i London, som i en åbenlys provokation udfordrede Kina til at betale 9 billioner dollars i

erstatning! Det er blevet afvist som ubegrundet selv af amerikanske medicinske eksperter. En WHO-delegation er i øjeblikket i Wuhan for at undersøge virussets oprindelse og pandemiens kronologi.

Det britiske imperium er ude i tovene

De samme britiske imperialistiske kræfter, som står bag kupforsøget mod præsident Trump, betragter hans hensigt om at etablere gode forbindelser med Rusland såvel som hans oprindeligt positive forhold til præsident Xi som en dødbringende trussel mod deres geopolitiske interesser – og har nu i årevis i stigende grad bestræbt sig på at begrænse Kinas fremgang. Det er motivet bag Pentagons 'Nationale Forsvarsstrategi'-dokument fra 2018, der definerer Kina og Rusland som de største strategiske rivaler i "stormagtskonkurrencen". Forsvarsminister Mark Esper understregede denne politiske orientering i en 'Meddelelse til Styrken' den 7. juli, hvor han sagde, at Kina skulle gøres til "den løbende trussel" i "alle vores skoler, programmer og uddannelser".

Det britiske imperiums politik – præget af det Britiske østindiske Kompagni og dets koloniale politik, opiums-krigene mod Kina, Prins Philips Verdensnaturfonden og nu om dage Mark Carneys 'Green New Deal' – har været baseret på malthusiansk befolkningsreduktion. Ud fra dette synspunkt gør Kinas 'Nye Silkevejs'-politik – som for første gang giver udviklingslandene muligheden for at overvinde underudviklingen – dem til en "strategisk konkurrent". Og selvfølgelig er der konkurrence mellem disse systemer.

Når man ser på verden ovenfra, er det klart at samarbejde mellem de to største økonomier i verden, USA og Kina, er uomgængeligt, hvis menneskeheden skal overvinde denne pandemi og andre forestående pandemier, såvel som sult, fattigdom og underudvikling i den såkaldte Tredje Verden. Set fra det britiske imperium – dvs. de oligarkiske finansielle

interesser, der baserer sig på at maksimere fortjenesten for deres egen klasse, og befolkningskontrol for alle andre – har det siden det Britiske østindiske Kompagnis Thomas Malthus' tid haft topprioritet at forgifte det amerikansk-kinesiske forhold.

Den russiske udenrigsminister Lavrov har netop advaret om, at USA's tilbagetrækning fra nedrustningstraktaterne har øget risikoen for en global atomkonfrontation markant. Og han har sagt, at han håber at denne eskalering ikke når det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har for sit vedkommende udtrykt sin bekymring for, at forbindelserne mellem USA og Kina har nået det laveste punkt siden etableringen af forbindelser mellem de to nationer.

Topmødet mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som præsident Putin har foreslået, er sandsynligvis – af alle de her nævnte grunde – den sidste chance for at sætte et helt andet program på dagsordenen, for at forhindre at de stigende følger af pandemi, sult, økonomisk sammenbrud og et finansielt krak vil gå deres gang. Hvis ikke denne kurs forandres, kan krigsfaren, som følge af det deraf hurtigt efterfølgende kaos, blive ustoppelig.

Alle mennesker med god vilje og alle lande over hele verden bør betragte det som værende i deres egen interesse at gøre sit yderste for at støtte dette topmøde.

NYHEDSORIENTERING JUNI-JULI 2020: Et 4-magts-topmøde for global genopbygning nu!

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Alternativet til en mørk tidsalder og tredje verdenskrig

Introduktion til Helgas tale:

DENNIS SPEED: Mit navn er Dennis Speed, og jeg vil byde jer velkommen til dagens internationale konference og webcast.

Vi vil begynde dagen med et videoudklip med den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, fra 2011. Han var hovedtaler på et panel ved en konference i Schiller Instituttet – det var i Tyskland – og navnet på panelet ved denne lejlighed var: "At redde vores civilisation fra afgrunden: Klassisk kulturs rolle. En nødvendighed for menneskeheden."

LYNDON LAROUCHE (uddrag): Hvad er det ved mennesker som gør, at de ikke bare er endnu en dyreart, klar til at blive slagtet (at uddø) når deres tid er kommet?

Svaret er et lidet kendt spørgsmål. De fleste mennesker har ikke den fjerneste idé om hvad svaret er! Rent faktisk er

vores samfund styret af folk, der ikke har nogen som helst idé om hvad menneskeheden er! Det eneste de kan finde på, er en eller anden beskrivelse af et slags dyr, med dyriske karaktertræk af nydelse og smerte og lignende, som måske kontrollerer dette dyrs adfærd...

Navnet for den specifikke kvalitet, som vi kender fra mennesket, og som ikke eksisterer i nogen anden kendt levende art: Det er en egenskab af kreativitet, der er absolut enestående i menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis ikke man forstår kreativitet, så har man endnu ingen billet til overlevelse! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du bruger den.

DENNIS SPEED: Lad mig sige noget om Schiller Instituttet, og hvad vi har gjort med denne række af tre konferencer, som begyndte i april dette år. Disse konferencer var viet til idéen om at skabe et firemagts-topmøde – Rusland, Kina, Indien og USA. Der er forskellige processer, der allerede har været i stand til at bevæge sig i denne retning. Faktisk er der, blandt de mange ting som vi vil snakke om i dag, et nyt forslag, som blev fremsat af Præsident Vladimir Putin fra Rusland, i denne retning [for et topmøde med de 5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd: USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig –red.]... Idéen om et firemagts-topmøde er ikke eksklusiv. Det betyder ikke at andre ikke kan involvere sig...

Lad mig også sige, for især folk i USA, at krisen, der har påkaldt sig folks opmærksomhed, som udstillet i den sociale og politiske krise i Amerikas gader, er blot ét udtryk for en bredere, international proces. Og det er grunden til, at vi i dag begynder med det første panel for at give dette bredere overblik, og tillade dig og andre at blive en del af en international operation for at forandre denne situation...

Helga Zepp-LaRouche er grundlæggeren af Schiller Instituttet –

det var tilbage i 1984. Hun er selvfølgelig også hustru til den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, som døde i februar 2019. Hun spillede en vigtig, afgørende rolle i en række samtaler og dialoger med den kinesiske regering i perioden fra 1993 til 1996; som påbegyndte den proces, der blev til det vi nu kalder den Nye Silkevej. Og vi er glade for og stolte over at præsentere hende til jer nu, for at tage denne dialog op igen. Panelet som helhed har titlen: "I stedet for geopolitik, en ny form for statsmandskunst". Så, det er altid en ære at præsentere Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Efter denne svære start er jeg så meget desto gladere for endelig at have forbindelse til jer. Og jeg vil tale om alternativet til en mørk tidsalder eller faren for en ny verdenskrig. Og selvom det for de fleste på dette tidspunkt er utænkeligt, så...[manglende lyd] ...medmindre vi på relativt kort sigt lykkes med at erstatte det håbløst bankerotte finanssystem med et New Bretton Woods-system, nøjagtigt som oprindeligt tilsigtet af Franklin D. Roosevelt, det vil sige skabe et kraftigt instrument til at overvinde underudviklingen i den såkaldte udviklingssektor.

Jeg ved ikke, om I hørte, hvad jeg sagde før, fordi der var nogle tekniske problemer, men jeg sagde, at selvom de fleste ikke kan forestille sig at det kan forekomme, så truer verdens nuværende orientering mod stadig flere konflikter, både internt i mange stater i verden, men også på et strategisk niveau, med at eskalere til en stor ny verdenskrig, en tredje verdenskrig, som på grund af eksistensen af termonukleare våben ville betyde udryddelse af den menneskelige art; det "store drab", omend det er ment på en lidt anden måde end vi netop hørte Lyn på dette videoklip.

Selvom det er helt forbløffende, hvor mange vildledte mennesker der stadig mener, at COVID-19-pandemien enten ikke er værre end influenza, eller blot er en konspirationsteori af Bill Gates, er det langt mere sandsynlige perspektiv desværre, hvad epidemiolog Dr. Michael Osterholm har sagt: at vi stadig

har en utrolig lang vej foran os. Indtil nu er 10 millioner mennesker blevet inficeret, en halv million er døde af COVID-19, og vi har stadig ikke nået toppen af den første bølge. De så godt som ikke-eksisterende sundhedssystemer i mange udviklingslande er allerede håbløst overbelastede. Pandemien har hensynsløst afsløret det faktum, at det neoliberale økonomiske system ikke kun afhænger af billig produktion i den såkaldte Tredje Verden, men har skabt slavelignende arbejdsbetingelser selv i USA og Europa, som det kan ses af udbruddet af virusset på de mange slagterier i Europa og USA.

Den økonomiske nedlukning har sat fokus på skrøbeligheden i det der kaldes "globalisering". I USA forsvandt ca. 40 millioner job på tre måneder; på utrolig vis pumpede centralbankerne over 20 billioner dollars ind i det finansielle system, og forskellige regeringsstøtteprogrammer kunne dårligt nok dække de tidsindstillede bomber, der stadig tikker indtil udløbet af de kortvarige arbejdsprogrammer. IMF forventer i øjeblikket, at den globale produktion vil falde med 4,9% i år, og kun Kina forventes at have en stigning i produktionen på 2%, hvilket naturligvis er meget mindre end det plejer at være, men ikke desto mindre er voksende. Sektorer som flytrafik, forplejning, turisme, bilindustrien, har lidt store fald, nogle af dem på lang sigt, men også et stort antal mellemstore virksomheder frygter, at de ikke vil overleve en anden bølge og en anden økonomisk nedlukning. Resultatet ville være en enorm stigning i arbejdsløshed, fattigdom og prisdeflation, mens centralbankernes likviditetspumpe samtidig skaber hyperinflationsbobler. Redninger af store systemiske virksomheder og banker såvel som politisk eksplosive redningspakker vil være yderligere desperate muligheder for regeringer at gennemføre, men vil ikke kunne forhindre et sammenbrud af det globale finanssystem. Et styrt ned i kaos og anarki ville følge.

I mellemtiden ville en fortsættelse af den nuværende politik

ikke alene føre til øgede dødsfald som følge af pandemien, men vil absolut ikke gøre noget for at imødegå sultkatastrofen, som David Beasley fra Verdens Fødevarerprogram advarer om snart vil tage livet af 300.000 mennesker om dagen.

Dem der muligvis mente, at en mørk tidsalder kunne udelukkes i vores moderne tid, befinder sig i et realitetschok. Og sidst, men ikke mindst, den hedonisme, der udøves af demonstranter, der forveksler frihedsprivilegier med frihed, minder om flagellanterne og beskrivelserne fra det 14. århundrede, som de er fremstillet i Boccaccios skrifter og Brueghels malerier.

På denne baggrund kan det forventes, at forsøgene – der oprindeligt blev anstiftet af de britiske hemmelige tjenester – på at fjerne præsident Donald Trump fra embedet ved et kup, rigsretssag eller mord – sådan var overskriften på den britiske publikation The Spectator, den 21. januar 2017 – eller ved et "Maidan"-kup, som præsident Putin advarede om i 2016 – disse vil blive intensiveret. Iscenesættelsen af forargelsen som følge af mordet på George Floyd, foretaget af voldelige grupper finansieret af George Soros, er en del af denne kampagne. Årsagen til den ubarmhjertige fjendtlighed fra det neoliberale etablissement og de etablerede medier på begge sider af Atlanterhavet mod Trumps efter hans, for dem, uventede valgsejr, var, og er stadig, den intention han udtrykte i begyndelsen af sin valgperiode om at etablere gode forbindelser med Rusland og et godt forhold til Kina. Og selvfølgelig Trumps løfter om at afslutte sin forgængeres "uendelige krige" og at bringe amerikanske tropper hjem.

Hvad der derefter fulgte, var en tre og et halvt års heksejagt mod Trump. Krigsråbet "Rusland, Rusland, Rusland", baseret på årsager, for hvilke der ikke eksisterer skyggen af bevis, blev efterfulgt af et forsøg på en rigsretssag, atter efterfulgt af det ikke mindre ondsindede krigsråb "Kina, Kina, Kina", skønt der er lige så lidt hold i anklagerne mod Kina, som der var i Russiagate.

I løbet af alt dette var repræsentanterne for det neoliberale system ikke så meget som et øjeblik parate til at overveje, at det var de brutale konsekvenser af deres egen politik for størstedelen af befolkningen på verdensplan, der udløste den globale bølge af social protest, der inkluderer Brexit og Trumps sejr, såvel som masseprotester over hele verden fra Chile til de 'gule veste' i Frankrig. Men denne elite er aldrig interesseret i at opdage sandheden, kun i at kontrollere den officielle politiske fortælling i overensstemmelse med Pompeos princip, som han forklarede i sin tale i Texas: "Jeg var CIA-direktør. Vi løj, snød, stjal ... vi havde hele uddannelsesforløb i det".

NATO's officielle fortælling om Ruslands angiveligt stigende aggressivitet, beskyldningerne om "med magt at drage grænser i Europa igen", nævner naturligvis ikke de brudte løfter, der blev givet til Gorbatsjov, om at NATO aldrig ville udvide sine grænser helt til Ruslands grænser, og den forudgående farve-revolution, der kan beskrives som en krigshandling, og til sidst kuppet i Kiev med den åbne støtte fra Victoria Nuland, der udløste folkeafstemningen på Krim som reaktion.

Kinas "forbrydelse" er ikke kun, at man har løftet 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdom, og ved hjælp af en økonomisk politik, der er baseret på videnskabelige og teknologiske fremskridt og en befolkning på 1,4 milliarder mennesker, er blevet den næst mægtigste økonomiske nation, og på visse teknologiske områder, såsom højhastigheds-jernbanesystemer, nuklear fusion, aspekter af rumforskning og 5G-telekommunikation, allerede den førende. Derudover er Kinas tilbud om samarbejde omkring Den nye Silkevej og Bælte- og Vejinitiativet den første reelle mulighed for udviklingslandene siden kolonialismens tid for at overvinde fattigdom og underudvikling ved at bygge infrastruktur.

NATO's reaktion på, at Kina genvinder sin rolle som en førende nation i verden, en rolle den spillede i mange århundreder af sin 5.000-årige historie, har været global

ekspansion til Indo-Stillehavsregionen. Dette er det stof, som verdenskrige er gjort af. Og alligevel er det nøjagtigt den retning, som NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, har angivet i sin oversigt for "NATO 2030", som han netop præsenterede på en videokonference med Atlanterhavsrådet og den tyske Marshall-fond. Den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, deltog i et andet webinar sidste onsdag sammen med Anna Wieslander, direktør for Atlanterhavsrådet for Nordeuropa; Wieslander citerede under åbningen af begivenheden Lord Ismay, NATO's første generalsekretær, der sagde, at formålet med NATO er "at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede". Men AKK (som hun kaldes) forstod tilsyneladende ikke engang fornærmelsen i disse bemærkninger. Det geopolitiske scenarie for et globaliseret NATO, der åbent er designet til at orkestrere NATO til det britiske imperiums formål, baseret på Det britiske Statssamfund, Commonwealth, og som også ville indfange EU til at spille denne rolle, og endelig ville spille Indien ud mod Kina, må afvises totalt af alle, der har interesse i at opretholde verdensfreden.

Præsident Putin har netop i anledning af 75-årsdagen for afslutningen af 2. Verdenskrig skrevet en slående artikel om forhistorien til Anden Verdenskrig samt forløbet af denne krig, og opfordret alle nationer til at offentliggøre alle de indtil nu hemmeligholdte historiske dokumenter fra den tid, således at menneskeheden, ved at studere årsagerne til den hidtil største katastrofe i menneskehedens historie, kan lære lektien for at undgå en endnu større katastrofe i dag. Putin skriver i en meget personlig tone; han taler om lidelsen i sin egen familie, om den enorme betydning som den 22. juni har for den russiske befolkning, dagen hvor "livet næsten går i stå", og hvorfor den 9. maj, årsdagen for sejren i Den store patriotiske Krig, hvor 27 millioner russere mistede deres liv, er Ruslands vigtigste mærkedag. Men den indirekte besked er også, at lige som Sovjetunionen besejrede Hitlers Tyskland med en gigantisk indsats, vil det russiske folk aldrig overgive sig til fornyede trusler. Ligesom Napoleon gennem en lang

forsvarslinje blev ført ind i den ugæstfri russiske vinter, og hans hær til sidst blev så godt som udslettet, muliggjorde evakueringen i 1941 af befolkningen og industrikapaciteten mod øst, at Sovjetunionen kunne overgå nazisternes militære produktion på kun halvandet år.

Men også Versailles-diktatets kortsynethed, støtten til Hitler fra medlemmer af aristokratiet og etablissementet på begge sider af Atlanterhavet, og frem for alt München-aftalen, der i Rusland simpelthen kaldes "München-forræderiet" eller "München-sammensværgelsen", betragtes som den egentlige udløser af Anden Verdenskrig. Fordi det var ved den lejlighed, at ikke alene eftergivenesspolitikken for Hitler, men hvor også den fælles opdeling af byttet fandt sted, såvel som den iskolde geopolitiske beregning, at fokuseringen af Hitlers Tyskland mod øst uundgåeligt ville føre til at Tyskland og Sovjetunionen ville sønderrive hinanden.

Hvad er ifølge Putin det vigtigste budskab til nutiden ved studiet af Anden Verdenskrig? At det vigtigste var undladelsen af at påtage sig opgaven med at skabe et kollektivt sikkerhedssystem, der kunne have forhindret denne krig! Putins artikel slutter med en presserende påmindelse om topmødet for statsoverhovederne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som han har foreslået siden januar, og som netop skulle tage fat på disse principper for, hvordan man opretholder verdensfred og overvinder den verdensomspændende økonomiske krise.

Det vigtigste aspekt i denne forbindelse er, at dette format vil sætte USA, Rusland og Kina omkring samme bord for at forhandle de principper, der skal danne grundlaget for international politik, hvis menneskeheden skal undgå at udslette sig selv! Og i går sagde Emmanuel Macron efter en lang telefonsamtale mellem Putin og den franske præsident, at han går ind for et Europa fra Lissabon til Vladivostok, hvilket ikke alene åbner perspektivet for en integration af Den europæiske Union, Den eurasiske økonomiske Union, Bælte-

og Vejinitiativet, men også etablering af en fælles sikkerhedsarkitektur baseret på fælles økonomiske interesser.

Hvis vi imidlertid skal imødegå de enorme udfordringer fra pandemien, den globale økonomiske krise og de dybe sociale chok, der i mange af verdens lande har ødelagt store dele af befolkningernes tillid til deres institutioner, er yderligere skridt nødvendige. Det er klart, at samarbejde mellem USA og Kina, som de to største økonomier, er uundværligt. Selv hvis dette i øjeblikket ser ud til at være en uovervindelig hindring, må det ekstremt anspændte forhold mellem USA og Kina erstattes af et samarbejde om menneskehedens fælles mål.

Hvem, om ikke regeringerne i de stærkeste økonomier, de lande med den største befolkning og det største militære potentiale, skulle løse problemerne? Denne verdens 'Boltons' må fjernes fra disse regeringer og erstattes af ansvarlige mennesker, der er i stand til, i de kulturelle faser i deres respektive kulturer, at finde udgangspunkterne for samarbejde på et højere niveau. Benjamin Franklins beundring for den konfutsianske filosofi og Sun Yat-sens orientering imod den amerikanske republikks idealer er bedre rettesnore end Gene Sharps "Hvordan man starter en Revolution" eller Samuel Huntingtons forskellige skriblerier.

Man skal definere et plan, hvorpå løsningerne på disse ganske forskellige problemer bliver synlige. Der er en filosof, født i det 15. århundrede, kendt i Rusland som Nikolai Kusansky, Nicolaus Cusanus, der udviklede netop denne tænkemåde: modsætningernes sammenfald, 'coincidentia oppositorum'. Dette begreb udtrykker den grundlæggende kvalitet af menneskelig kreativitet, der gang på gang, og på stadig mere udviklede niveauer, er i stand til at finde løsninger på et højere plan, hvorved de konflikter, der er opstået på de lavere niveauer, opløses.

Dette kan kun være den umiddelbare iværksættelse af et kreditsystem, der tilvejebringer den globale økonomi kredit

til industrialisering, og dermed reel udvikling af alle nationer på denne planet. Hele min afdøde mand, Lyndon LaRouches, livsværk, blev primært viet til at nå dette mål; han udarbejdede sin første plan for industrialiseringen af Afrika i 1976, Oase-planen for industrialiseringen af Mellemøsten i 1975; derefter fulgte den 40-årige plan for Indien i samarbejde med Indira Gandhi, Operation Juárez, med den daværende mexicanske præsident, José López Portillo, for Latinamerika; en 50-årig udviklingsplan for Stillehavsområdet og derefter til sidst, efter Sovjetunionens sammenbrud, den 'Eurasiske Landbro', som en fredsplan for det 21. århundrede. Mange af disse projekter gennemføres i dag takket være Kinas nye Silkevej, og alle nationer i verden opfordres til at bidrage til denne 'Verdens Landbro'! Dette er planen for oprettelsen af de 1,5 milliarder job, der er nødvendige i dag for at overvinde krisen! Det bør begynde med oprettelsen af et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe de nuværende og fremtidige pandemier, hvilket ikke kun vil gavne fattige lande, men også de såkaldte udviklede lande, der kun kan undgå nye bølger af infektioner på den måde. De fleste lande har et stort antal arbejdsløse eller dårligt beskæftigede unge, der kan uddannes som medicinsk personale og indsættes til at opbygge sådanne sundhedscentre.

Når millioner af mennesker er truet af sult, som Verdensfødevareprogrammet advarer om, hvorfor kan landmændene så ikke fordoble deres fødevareproduktion og få en 'paritetspris' (produktionspris *-red.*), der garanterer deres eksistens, tillige med hensyn til den forventede stigning i verdens befolkning til over 9 milliarder i 2050? Kan vi ikke betragte os selv som en enkelt menneskelig art og hjælpe med at opbygge menneskehedens fælles byggepladser med den samme solidaritet, som hele den kinesiske befolkning hjalp folket i Wuhan og provinsen Hubei? Er det ikke på tide, at vi stopper med at spille billioner på militær oprustning, hvilket præsident Trump sagde, at han snart ville drøfte sammen med Putin og Xi Jinping, når vi kunne bruge disse ressourcer til

at overvinde sult, sygdom og fattigdom og til at udvikle det kreative potentiale hos de nuværende og kommende generationer?

Jeg tror det er på tide, at vi som en menneskehed, der står over for en hidtil uset katastrofe, tager det kvalitative skridt til at gøre det 21. århundrede til det første virkeligt menneskelige århundrede!

Mange tak.

**Schiller International Institute
Conference,
June 27, 2020
-Will Humanity Prosper, or
Perish? –
The Future Demands a ‘Four-
Power’ Summit Now
Panel 2: “Why a 1.5 Billion
Productive Jobs Program Can
End War, Famine, Poverty, and**

Disease”

Panel 2: “Why a 1.5 Billion Productive Jobs Program Can End War, Famine, Poverty, and Disease”

DENNIS SPEED: Good afternoon. Welcome to the second panel of the Schiller Institute’s June 27th conference “Will Humanity Prosper or Perish? The Future Demands a ‘Four Power’ Summit Now!” This is the second panel of our conference and it is entitled “The World Needs 1.5 Billion New Productive Jobs To End War, Famine, Poverty and Disease.”

Our first panelist is Jacques Cheminade, President of Solidarité et Progrès in France. He’s speaking on “How Food Production Can Unite the World.”

JACQUES CHEMINADE: Good day. I’m very honored to be with you today, because of all you have done until now, and mainly because of what we all are going to do after this Schiller conference.

Food production unites the world: We are all conscious of the fact that the two first human rights to be upheld, are to be fed and to be kept in a good healthy condition, in order to contribute to the common good and the future of our societies. If we look at the world as it is we cannot but recognize that these two human rights are continuously and constantly violated and that the present policies of the main states and institutions, with a few remarkable exceptions, are leading us towards a world which is going to be much worse, if we allow it. We are set to become inhuman.

The question is therefore not to comment any more about what is happening or to complain, but to do something about it. That’s why we are here, to mobilize the best of our cultures

and our nations to generate a world where the true creative powers of humanity will prosper, against all odds. It starts by food production which unites all people beyond and above cultural and language barriers. It seems commonplace to say such things, but the fact that we are morally and economically compelled to do so is precisely the sign of the inhuman condition in which we have been plunged, with the immediate threat that 100 million of our fellow human beings could die from hunger – 300,000 a day – while the farmers are trapped into a Malthusian world where they literally can't breathe.

If we start from what humanity needs, taking into account the requirements for an adequate quantity and quality diet, sufficiency for everyone and the indispensable need to create food reserves, we must first double our food production. To produce 5 billion tons of grain, for example, means to more than double the present world harvest.

We hear in the United States "We American farmers can feed the world" and it's true. We hear in Europe, "We European farmers can feed the world," and it's true. And we hear in the rest of the world, "We also can secure our food security and sovereignty," and it's true.

So what is happening? What's happening, which makes this potential to not be actualized.

First, the whole world is ruled by the financial dictatorship of Wall Street and the City of London, which cannot care less for people and, in fact, openly promote world depopulation. Unable, in their own terms, to keep their power and to feed the world at the same time, they prefer to keep their power and envisage a world populated with less than 2 billion human beings. Their policy is to kill, either by murderous action, or by voluntary neglect. They let their ideologues openly front for it, under black or green colors.

Second, the outgrowths of this financial dictatorship, i.e.,

the food and farming cartels, dominate or control all the chains of transportation, distribution and sales in foodstuffs, including the property of vast domains of land.

Third, an anti-productivist ideology is promoted among the urban sectors of the service economy, dominant in numbers among Western countries, betting on both their ignorance of what a productive life is (they don't even know what a productive life is!), and on their cultural pessimism, induced by the media and the entertainment sectors. There were no stocks of masks or tests in our Western states to deal with the coronavirus pandemic, just as there are almost no grain reserves today to deal with food shortages: the World Trade Organization and the cartels left it up to the marketplace. As a result, China has one-year grain stocks for its needs, Russia six months, the United States much less, and the European Union at best 45 days! Under its Green Deal, the European Commission has decided to cut by 50% the use of pesticides, by 20% the use of fertilizers and by 50% the use of anti-microbials for livestock and aquaculture. It expects to transform 25% of the land into organic bioproduction against 7.5% today. The point here is that, under the guise of caring for us, they obey their real financial masters and cut the means of production without providing any alternative to feed us and feed the world.

It's criminal not to maintain food reserves. It is criminal to have brought farming prices below the cost of production. It is criminal to have pitted the producers of the world against each other, to lower the prices paid to them for the benefit of the worldwide cartels in grains, meat, seeds, seafood... It is criminal, that in the poorest countries of the world, 70% of the production is allowed to be lost because there are no cold chains and too many rodents. It is criminal to compel those countries to pay more for the debt service to financial agencies than for building and maintaining hospitals or schools . It is, as Lyndon LaRouche repeatedly said, the model

of the private British East India Company spread all over the world, controlling the chains of production, transportation and trade.

So this crisis should be the opportunity to recognize the absolute right to produce food and to get rid of the cartel monopoly system. This, of course, cannot be done as a thing in itself. It demands the shutdown of their source of money supply: the Wall Street and City of London rule, the British Empire. The criminal policies in the area of food and health, are, in that sense, for the people of the world the visible side of the oligarchy's iceberg and our main weapon to fight the oligarchy. To show the peoples of the world that to fight for a new Glass-Steagall Act, a public credit policy, a National Bank, is not a technical question but a very concrete matter of life or death. The present financial system cannot be maintained through the rule of an unjust law and order, which has mutated into a system of chaos and disorder, based on an "everything bubble" which kills all the more as it inflates.

Therefore we have to come back and rethink about how we can inspire a strategy based on the Four Laws of Lyndon LaRouche, because they represent the architectural, unifying body for a change. To put it more concretely, the only possible exit door from the present fire.

As I am in Western Europe, I feel obliged to tell you how something which had a good start, failed because its environment was not shaped by a coherent principle corresponding to the Four Laws of Lyndon LaRouche: I am talking about the European Common Agricultural Policy, launched on July 30, 1962. It was based on four goals: increasing productivity; securing a fair living standard for food producers; establishing a sort of parity price including reinvestment; securing the food supplies and a reasonable price for consumers. It worked for about 30 years, based on a self-sufficient single market, with a productive priority

connected to industrial progress (modern tractors, fertilizers, pesticides...), plus financial solidarity and a European preference. The financial aid and support were given in the form of a minimum price guaranteed to the producer, called "indirect aid." As a result, the Common Market members, as it was called in those days, became self-sufficient and Western Europe grew to be the second world exporter of foodstuffs. The farms grew moderately in size, and the whole agricultural sector underwent a period of relative prosperity, despite its in depth and fast transformation.

Today, we have all the European farmers desperately protesting, hostages to the banks and living on subsidies, having become indebted, working hard and gaining very little, with their sons and daughters abandoning their farms to go to the cities. What happened?

First, under the pressure of the global financial deregulation, the Common Agricultural Policy was changed in the 1990s, the same period characterized by de-industrialization, banking rule and deregulation, mainly in France, but also in all Western Europe. The indirect aid based on price guarantees disappeared and were replaced by so-called direct aid, proportional to the surface of the farms. This was done under the pressure of the World Trade Organization with the pretext of avoiding "price distortions." As a result, within a context of falling purchasing power of foodstuffs, the aid, decoupled from production, went mainly to the big landowners such as the Queen of England, the Prince of Monaco and the Duke of Kent. The small and medium-sized farmers were strangled through price decreases and the fall of aid. Their only option was either to leave or to be further strangled by the banks, including the farmers' bank, the Crédit Agricole, which became a bank like all the others and even worse to its old clients! The European Union budget for agriculture was reduced in purchasing power and has decreased in percentage of the total EU budget. Add to that the vulnerability of all

producers to the system of floating exchange rates, the middle-sized or small ones sinking and the big ones becoming more like “experts” of the Chicago market than real farmers!

Today, the main talk is to replace the “direct” aid based on farm surfaces, by “environment and climate aid,” of which only the very big ones can benefit. This is a policy of desertification and agricultural depopulation within a context of a green world depopulation. Within this system, there are a few Scotch tape measures proposed, which are maybe relatively helpful but not of a nature to change the situation. For example, it is proposed that the distribution of aid be based not on the surface of farms, but on the number of persons active in them. Others call for stocks of food security against the instability of the markets, fair prices and measures to fight against world hunger. Good intentions, but nothing tackling the depth of the challenge.

Our commitment is precisely to do that, to go to the roots of the problem. The Common Agricultural Policy failed because it did not deal with its global environment. Same thing for parity prices in the United States. You cannot do it within a system which creates all the conditions to go in the opposite direction. Besides, even in its best years, the Common Agricultural Policy was mainly defensive, in French terms, a kind of a Maginot Line doomed to fail under flanking attacks or attacks from above. And whereas it temporarily solved the food crisis within Western Europe, it did nothing to organize markets and food stocks at the needed level of an alliance of world nations of world population.

Clearly, we have now with the Four Laws of Lyndon LaRouche, not as mantra, but as a roadmap for the fight, the means to break with the existing rules of the game, which was not done under the Common Agricultural Policy. But for that we need to inspire and put pressure on the peoples of the world so that they pressure their governments, as was said in the preceding panel. That is for each of us an issue of life or death. And

it can only win with a winner mind, with a tenacious commitment renewed every morning.

For that reason, let me tell you about two things, as a conclusion.

First on the way through which we can inspire. There are LaRouche's Four Laws as a reference to explore, facing their numerous challenges for real, in the existing world. There is their application in our recent two programs: Build a global health system now! LaRouche's "Apollo mission" to defeat the global pandemic crisis, and I would add "and beyond" the global pandemic crisis, and LaRouche's Plan to reopen the U.S. economy: the world needs 1.5 billion new, productive jobs. It is only through this anti-parochial organizing, based on a dynamic development, that we can inspire people who are today so submerged by information and permanently thrown into situations leading them to emotional cop-outs as we see on both sides of the Atlantic. It is through our personal example, based on a tenacious directionality every single day of our lives, that we can lead them to become free organizers.

Second, I would like to give you an example of that, directly linked to our subject matter: It is that of the Maisons Familiales Rurales (Rural Family Houses), a project created by Abbot Granereau, a French countryside priest who introduced a new way of learning in the rural areas of France and beyond. There are now 432 of these MFR rural houses in Europe, 112 in Latin America, 118 in Africa (Mauritania, Democratic Republic of Congo, Guinea...) and in the Indian Ocean and a few in Asia. In France this education is run in association with the state and the local governments, but with absolute emphasis put on the involvement of the families.

Abbot Granereau was the son of a peasant family, who at a very early age questioned both the Napoleonic, pyramidal organizing of the French education system and the fact that the public education system led the best sons of the farmers to quit

farming, leave the countryside and often break with their traditionally-oriented families. He decided to solve the problem by launching a new system of his own, that the families could afford and that he called on "Our Lady of the Social Revolution" for inspiration. His idea was to have the high-school age students reside one week every month at an educational home for professional training, which he provided; he went around, buying places to have the students spend a week there, which he provided, not far from their homes and run jointly with the families and later with the teachers. The program ran from November to April, so that the parents could have their children the rest of the time to work at the farm. The education was to be paid by the parents and the status of the students was one of apprenticeship. During the three other weeks of the month, the students were provided with two hours of homework every day. The key to its success was the associative responsibility of the families family integration, and also the students educating their families; this concept of family integration which would be very useful today; the respect of the individual personality of every student, not as units but as persons; and the promotion of actions of social development: visits to farms, producing modern tools, tractors or fertilizers.

Granereau started in 1935 with three farmers, committed to support his project and four apprentices. And he managed in about 30 years to change the fate of the rural world and avoid, at the time, its debasement.

The secret behind his method was to be very rigorous and at the same time to make the students responsible. For every activity one of them was appointed to be responsible for all the others. His commitment was to give to all a good level of education, giving back their dignity to his brother farmers, a knowledge of the new methods of production within an education for their souls. For him, a good farmer had to be what he called "a scientist of the land." When enough pupils and

students came, he separated the functions of teaching, under a good and committed teacher from the Purpan high-level school of agriculture in Toulouse, from those of guidance, which was his full-time responsibility. Granereau wanted to create "peasant leaders" to enter the coming new world with Christian principles. He invented "in his way," an active method based on exploration, cooperation, participation and mutual trust. He himself did change during all his life: he created a section for young women and girls, then organized a mixed-gender school, carefully promoting a mutual respect of the two sexes; and finally opened up his schools to all families, understanding that the notion of family and mutual respect was key and above religious affiliations. A lot of people were shocked, but he was delighted.

I am convinced that such an approach, based on the respect of every individual mind and the service to the other, should be thoughtfully considered as an inspiration to our methods of teaching today, those against which Lyndon LaRouche has so often polemicized. Not to copy it as such, of course, but to follow its spirit of exploration and creativity. In the countries with a longstanding family farming culture, like in Africa, it would be a model to ensure the transition of agricultural labor, as it has been in France.

The case of Granereau is also a good reference for how to change things. We should ourselves think much more about what Lyndon LaRouche did at the beginning: gathering a few persons in a pilot project addressing not academic questions but, from top down, the key challenges of our times, and sending memos and launching debates all the time. Then you have the best kind of excitement of actually discussing and enriching a program, all the time, and even the higher excitement to make it exist. Let's do it.

Thank you.

SPEED: Thank you, Jacques.

We're now going to hear from Diogène Senny, the founder of the Pan-African League – UMOJA. He is a Professor of International Intercultural Management, specialist in economic intelligence and international economic relations, Founder of the African School of Management (EAM) in Congo.

He's speaking on the topic, "Prosper or Perish: An Introduction to the Geopolitics of Hunger and Poverty"

DIOGÈNE SENNY: Dear Speakers, Dear Participants, Dear Guests, First of all, I would like to express my gratitude to the Schiller Institute for having associated me with this discussion at this very special time.

I. Introduction

Ladies and Gentlemen, far from the one-off event, the circumstances in which this conference takes place make of it an Historical Moment, because the enormous health, economic and social consequences connected to COVID-19, are like "Challenges" and "Confrontations" launched against societies and men in the sense of the British historian, Arnold Toynbee.

For once, we are going to connect the issues of Hunger, Poverty and Health with History; not only in a memorial function, but also and above all to view history as the most powerful manifestation of social energy and the will of man to survive.

STORICISMO, in other words Historicism, as the Italians would say, is the act by which one creates one's own action, one's own thought, one's own poetry by moving from the present consciousness of the past. We know that at least 13 billion people, twice the world's population today, could be fed by the world's agriculture. Therefore, the destruction of tens of millions of women, men and children by hunger is unworthy of such a rich century! Can we seriously consider alternatives to Hunger, Poverty and Health while maintaining a historical amnesia on matters of the economic and social rights of

peoples?

II. Fight against Amnesia

Ladies and Gentlemen, who remembers that a third of the civilian and military deaths of the Second World War were due to malnutrition, tuberculosis and anemia? Who remembers the heaps of coffins have piled up in the churches of Amsterdam, Rotterdam, The Hague because of hunger? And especially in Poland and Norway, the fact that some families survived by eating rats and bark of trees? 1947, two years after this appalling reality, who recalls still this attack by the ambassador of Great Britain, while working with the Commission responsible for drawing up the Universal Declaration of Human Rights, I quote: "We want free men, not well-fed slaves!" End of quote. Who recalls the direct response of his Ukrainian counterpart, I quote: "Even free men can starve to death," end of quote? This exchange illustrates the beginning of a new geopolitical order, that is to say, the Cold War, and the defeat of the recognition of economic and social rights in the Universal Declaration of Human Rights of December 10, 1948.

However, how to believe that the civil and political rights can be effective, without the economic and social rights? It took 45 years, almost half a century, in June 1993 for the UN to adopt a new Declaration in Vienna, making all rights (civic, political, economic, social and cultural) indivisible and interdependent. Alas, what wasted time !

III. The Disappointments of the End of the Cold War

Ladies and Gentlemen, The hope raised by the end of the cold war in terms of economic and social rights was very quickly lost because of the fact that the planetary power of transcontinental agro-industrial companies and Hedge Funds, these funds that speculate on food prices, arable land, seeds, fertilizers, credits, etc., is significantly higher than that of states. Hunger is not inevitable, it comes from organized

crime. 90% of peasants in the south, in the 21st century, only have the following working tools: hoe, machete and scythe. FAO reports in the 2010s indicate that 500 million farmers in the South have no access to selected seeds, mineral fertilizers, or manure, and do not own animals. The overwhelming majority of farmers in India, Peru, Burkina Faso, Niger, Ecuador, etc. have no irrigation system. How can you be surprised then that 1 hectare of cereals gives about 700 kilograms to Africans, against 10,000 kilograms for the same space for their colleagues from the Gironde in France. As we have already said, Hunger is not inevitable. It is the result of the will of a few. And it is by the determination of men that she will be defeated.

Some examples to illustrate predation situations by multinationals of the agro-industry in Africa:

In Cameroon: In 2006, we remember the admirable struggle lead by the Development Committee of the N'do region, which brought together farmers' unions and civil society in the fight against the grabbing of 11,000 arable lands by SOSUCAM (Société Sucrière du Cameroun) , authorized by the Cameroonian government. It should be noted that SOSUCAM is the property of Alexandre Vilgrain, a French industrialist and that this company had already acquired 10,000 hectares in Cameroon in 1965. Here, the colonial continuum is still in full swing in the economic field.

In Senegal: Here it was the Great Senegalese estates (GDS), belonging to French, Spanish, Moroccan, etc. financial groups which acquired tens of thousands of arable land in Saint-Louis, depriving the peasants of necessary spaces for basic crops. As in Cameroon, the farmers of Walo reduced to modest harvests on only 1 hectare of rice, organize themselves to resist with much dignity. In Nigeria, Benin and Mali: International hedge funds also rely on local oligarchs to organize land grabs.

This is how the wealthy merchants of Sokoto and Kano got hold of tens of thousands of hectares of food land.

In Benin, it is the political and economic barons who accumulate hectares, voluntarily left fallow, while waiting to resell them for a higher price instead of investing in the region of Zou, the former breadbasket of Benin's Wheat.

Finally, we note the same trading mechanism in Mali where wealthy businessmen from Bamako are used to acquire arable land at low prices for resale at gold prices to Saudi princes or Hedge New York Funds.

In Conclusion

Ladies and Gentlemen, The ruin of the economy and the disasters that are looming following the coronavirus pandemic are part of what is known as Cyclical Hunger. Its peculiarity lies in the suddenness and unpredictability of the highly visible damage generated. Its spectacular nature should not blind us to these real causes. However, what has been described throughout this intervention is structural hunger. Structural hunger has root causes. It is permanent and unspectacular, psychically and physically destroying millions of human beings. Structural Hunger exposes millions of malnourished mothers to give birth to deficient children.

Ladies and Gentlemen, We will precede the alternative presented by this conference "Prosper or Perish," by the word Unity. Because, for us pan-Africanists, the question of Hunger is less about Food Security than Food Sovereignty. Only Political Unity will give us the weapons necessary to protect the immense resource of arable land all over the African continent. It is at this price that Food Sovereignty will be guaranteed to all Africans!

Umoja Ni Nguvu, Thank you.

SPEED: Thank you very much, particularly for that idea about

food sovereignty. So people just know, we were listening to a translation from French.

We're going next to Walter Formento, Director, Center for Political and Economic Research, Argentina. His topic is, "South America on the New Multipolar Road."

WALTER FORMENTO: Good Afternoon: My name is Walter Formento. I'm the director of the Center for Political and Economic Research (CIEPE), and also a member of the Latin American Social Sciences Network, which is involved in all five continents.

It means a lot to us to be part of this conference, and we hope we can contribute to the dialogue that is beginning here.

In terms of the development and contributions of the New Silk Road and the World Land-Bridge which connects us all, we believe that South America—extending from Mexico to Argentina-Brazil, going through Colombia-Venezuela, Peru-Bolivia and Paraguay—has in its Hispano-American and South American history, a real and concrete accumulation of capabilities for building sovereignty, strategic industries, science and technology—both to contribute and to receive. This stems from each one of these nations individually and then, from an organized pluri-national, South American community, based on their common Hispano-American origins, but even more specifically, on the 2001-2015 period based on UNASUR (the Union of South American Nations), and CELAC (the Community of Latin American and Caribbean States).

Looking first from Argentina: This South American nation launched the development of its strategic industries from the very moment of its battle against the British invasions of 1805-1807. At the beginning of the 20th century, the process continued with the development of its oil-related energy industries and hydroelectric projects, always interacting with the international context and receiving feedback from that

framework.

From the Great Depression which was caused by the systemic crisis of 1929-1944, Argentina, together with Chile and Brazil—the ABC Alliance—deepened the process of sovereign development, strengthening their rail, maritime and river transportation as well as automobile and aircraft industries, which then became the basis for the development of their aerospace and submarine industries. While these industries maintained international ties, they always collaborated with each other, which allowed for their own joint scientific and technological development, This was once again a function of an international context favorable to South America, and particularly to Argentina, Brazil and Chile.

In the Argentine case, beginning in 1946, this positive process led to the creation, between 1963 and 1991, of a state-run, public-private industrial, technological and scientific matrix, in which 80% of the goods and services and parts required for national development were produced in our internal market. This also consolidated a social reality in which 90% of the labor forcé was formally employed, with a strong university-educated, technical-professional component, and in which the unemployed labor force was also formally recognized as well. So, from the standpoint of values, this was an integrated and committed social reality.

That is why South America (or Hispano-America), based on its own experience, recognizes the importance of developing a national strategic-industrial-technological complex, but also a South American community of nations as well.

The war and defeat which the London and New York-based Anglo-Dutch oligarchy imposed on Argentina and on South America, and did so with a vengeance, beginning with the 1976 coup d'état in Argentina, followed by the 1982-1991 Malvinas War period, put an end to this virtuous cycle and launched a cycle of decadence enforced by global financial neoliberalism.

Thus today, when we reflect on the New Silk Road and new multipolar financial system, and in that context the World Land-Bridge and its empowering the productive abilities of humanity and nature, including the Dialogue of Civilizations, we see this as auspicious and hopeful. We are called on to commit ourselves, to contribute to and transmit those initiatives promoting aerospace, transportation and new energy technologies.

In some ways, we're already part of this. There's the [bioceanic] rail transportation corridor from Brazil, traversing Bolivia and ending in Peru. We're also involved in the modernization of a rail line, which extends from Buenos Aires (with its factories and workshops for maintenance of machinery and railroad cars), from the province of Santa Fe to Córdoba, Chaco, Salta and Jujuy in the north, then connecting to the main trunk line. In a joint effort, with Russia supplying components and new technologies together with Argentina, we are building a modern new railroad system capable of developing this area even further. We are also developing nuclear reactors, using Chinese and Argentine technology, as well as new hydroelectric projects in the southern Patagonia, close to Antarctica and the islands of the South Atlantic, with their natural interoceanic route that connects the three great oceans: the Indian, Pacific and Atlantic.

After 2008-2010, into 2014, the financial crisis of 2008-2009 again paralyzed the world, which revolved around speculative financial earnings.

But today there is another world, the multipolar world seen in the World Land-Bridge, the world of the New Silk Road, committed to interacting with all continents, and with all nations for a peaceful, harmonious development integrated into a new reality for all humanity—and for nature. We are a committed part of this process; we see ourselves as committed—in thought, in practice and in action—committed

through our entire history.

This is our first contribution to these conferences you have been holding, and connecting us to the five continents and with the actors who are the great historical power— in this new commitment to humanity and nature in terms of social and integral inclusion.

I send you a warm *abrazo* and hope to be able to contribute further to answer any questions you may have. Thank you.

SPEED: Thank you very much, Dr. Formento.

We have gone from Europe, to Africa, to South America, and now we go to the Caribbean. Dr. Kirk Meighoo, political economist, broadcaster, and former Senator, Trinidad and Tobago: “The Caribbean’s True Importance in the Making and Re-Making of the Modern Global Economy”

KIRK MEIGHOO: Hi. My name is Dr. Kirk Meighoo, I’m a political economist, broadcaster, and former Senator from Trinidad and Tobago in the Caribbean. It’s a real pleasure to be here, to be part of this conference, with the Schiller Institute and I thank the organizers for inviting me.

I’ve been friendly with the LaRouche movement and the Schiller Institute for a number of years now. There are so many things that we share in common, and there’s a lot of projects that I want us to collaborate on, and this certainly is one them.

Now, I’m also a member of the official opposition party. We do have an election coming up this year, and we hope to take government. The platform, the manifesto of our party – and this is from before the COVID crisis – was to create 50,000 new jobs in the economy. And in our small economy, we have 1.3 million people in our island, and the labor force is about 650,000, so 50,000 was a big number. However, with the COVID-19 lockdowns and what it’s done to our economies and the whole global economy, we need to increase that number, at

least to 150,000 and by combining it with this program from the LaRouche movement for 1.5 billion productive jobs around the world, there is an incredible synergy that we must take advantage of.

Now, one of the things that I'm always concerned about, is that we small states in the Caribbean, we are actually one of the bigger islands, with over a million population; like Jamaica has 2 million, a little over 2; many of the other islands are much, much smaller; there's a tendency for us to be overlooked, for us to be forgotten in such schemes, and that is part of our lack of development here. But it is not just a matter of a lack of development, it's also the type of development we've been undergoing.

I'm also part of a tradition of intellectuals here, started in the 1960s, soon after our formal independence, called the "New World Group." And it's incredible, the overlap with the LaRouche movement in terms of our analysis and our goals and our solutions. I have always found that to be an amazing thing, and it's just another illustration on how the truth is one, and we can all arrive at the same truth from our very different points in time, space, and circumstance, and this is certainly one of those instances.

For the Caribbean, the point I'm making about the inclusion of the Caribbean in this global program that the Schiller Institute and the LaRouche movement is proposing, is not just a matter of charity. Because what the LaRouche movement is proposing is an end to the trans-Atlantic system, what might traditionally be called "imperialism," to the imperial system, to the post-Columbus system, if you want to put it in those terms, and that is precisely what we have been calling for, for decades ourselves. Because, you see, the Caribbean has a special place in this 500-year modern world economic system, that we need to understand, because our participation in it was central. The Caribbean was where the modern world began: It's where Columbus came in this voyage, it's where the first

global production of sugar, rum, alcohol, etc., which enriched New York, Boston, the East Coast of the United States, fed into the industrial revolution. The organizing of these huge plantations in the Caribbean was a forerunner to industrial capitalism in Europe, and our great intellectuals, such as Dr. Eric Williams, our first Prime Minister spoke about that in his seminal book from 1944, *Capitalism and Slavery*.

So, we've had a long experience, analyzing this, our own experiences. Because we represent the dark side of this modernity. Of course, modernity has brought a lot of good to the world. But in the Caribbean, this type of economy now has become, let's say since the 1980s and '90s, the neo-liberal system, but it really starts from the system of slavery in the Caribbean. Because, think about it: These economies were founded on slave labor, which is imported farm labor at cheap or free cost. It decimated local economies. We made nothing for ourselves here. Everything was around sugar production, mainly; sometimes some other people had other crops, but whatever the early English colonists had here for their own self-development – tobacco, food crops, etc.–local settlements, colonies in the true sense of the word, where you're making your own settlement elsewhere – part of this imperial system that the Caribbean was central to, and this global sugar production, the triangular trade where we were central – this is actually what's going on in the rest of the world. Because when they established it here, they had to gut out the independent farmers; they had to buy out all the independent landowners, so that the big sugar interests could own all the land, control all the production, in a global system of raw-materials export, where the value added would be done elsewhere, and you break up the whole chain of production.

What did that mean? That meant no manufacturing here. What did that mean? That meant that we were connected to the metropole, rather than to ourselves. So, for example, it's easier for us

in Trinidad to go to New York, and it's cheaper for us to fly there, than it is to a neighboring island, like Curaçao, or even Antigua, or St. Kitts. Because our communications and infrastructure were always to the metropole. We did not have an internal economy with manufacturing: We did not make our own clothes, we did not make our own food, we did not make our own basic commodities and services for survival. They were all imported. We were a pure import/export economy and we remain so, whether it be in tourism or offshore banking, or oil and gas, like we have in Trinidad and Tobago.

So we've been struggling with this issue and problem for a very long time. We have some great insight into it, which we can offer the world. And what we see is that this same process is happening around the world, to other countries. So it's as if they took this early model, pioneered in the Caribbean, which produced tremendous inequality, tremendous misery, tremendous underdevelopment, this is what the trans-Atlantic system is projecting to every country in the world.

Now, solving the problems here will help us solve the problems for the rest of the world. This is where it started. We pose some challenges because of our size, but there are also some opportunities. Our small societies in the Caribbean are like the small city-states of ancient Greece, where Plato and Aristotle and the great philosophers flourished. It's like the Florentine city-states: These places were 40,000 people at their maximum population. We live in human-scale societies, and these massive, mega-cities which are part of the whole trans-Atlantic system, mainly financial centers processing these huge, global, faceless corporations, those are inhuman environments. And I think it is not coincidental, that much of the violence that we're seeing in the world is happening in these big cities, where there's so much anomy, so much alienation, and a lack of humanity, of the face-to-face societies that we have here in the Caribbean, that have produced such amazing creativity, such amazing thinkers, like

V.S. Naipaul, like Sir Arthur Lewis, like Derek Walcott, like C.L.R. James, from such tiny, tiny, small islands.

So, this is a plea, a reminder, to think of how we can take our outlying territories, which seem like outliers are the world system, but were essential for the development of the modern world system, and I daresay, we can play an essential part in the remaking of that world system to a more humane, global system.

I want to thank you for the opportunity to make our presentation. I look forward to questions and to interacting with you and also partnering in the future.

Thanks very much.

[Editor's note: For time reasons, the prerecorded remarks of Mark Sweazy, former UAW trade union leader, were unable to be aired in the panel. We include here his complete remarks, on "Returning the U.S. Work Force to a Culture of Scientific Progress."]

MARK SWEAZY: Hello, and welcome! My name is Mark Sweazy. I'm the Past President of Local 969 in Columbus, Ohio of the United Auto Workers' Union. I learned a lot about the Labor Department and how labor works in the United States. With the international union, I chaired for six years the meeting of the 21 Delphi [auto parts] plants in Detroit. When we come together obviously we discussed our problems and the future. What we saw was, the door was shut on our future. 17 of those 21 plants closed. It changed people's lives forever and ever. I also learned that our history, that you've heard some about, teaches us that the struggles and the conflicts and the wars have consequences that become a negative and seldom produce a positive or good result. So, we faced these things over a period of time.

What we face today is the need to put people back to work, regardless of where you live or what you do. We need to get

people gainfully employed in the workforce so that we can make better lives for the people themselves, better lives for their families, and better lives for the area in which they live. So, this is a worldwide situation; it's not just one locale, or one area of a country. This is worldwide. I hope you understand that little bit of an entry, because it's important. This affects each and every one of us. If we have pride, we want to restore – let's say we want to restore a great workforce as infrastructure projects have produced in the past. We're looking to put people back to work regardless of occupation. You can start one place, and transfer to another. There's nothing that says in the workforce that you have to continue to do something that you're not fond of, or you just don't like that job. You can always retrain and become trained to do another job. So, keep that in mind also.

What rewards do we expect? Our rewards in life are in direct proportion as to what we contribute. So, if we contribute something to life itself, we're going to see the rewards. That's important to me, because there's nothing more rewarding than seeing a person who enjoys what they're doing, and the fact that what they're doing is productive to our culture. There's nothing worse than seeing people that don't have opportunities. As I visited Mexico, Mexico City, Monterrey, what have you, 9 cities in Mexico, I saw people who were educated, become college graduates. But the opportunity to work was not there, and it broke my heart because I'd look into the eyes of these graduating classes, and I'm saying to them, "Are you happy?" And they'd look at me, and they're questioning – why would I ask them are they happy? Well, there's no opportunities to work in Mexico; it's a darn shame. Very few. They've got taxicab drivers that should be an attorney. You've got taxicab drivers who could have been an engineer. You've got taxicab drivers that could've been a doctor. I can't imagine that. In the country I come from, the United States obviously, I can't imagine somebody going to school and having that type of training, but not having the

opportunity to use that training.

So, this is an opportunity to get worldwide training. Not just in the labor fields, but completely through skilled trades, machine tool trades, tech center trades, the building trades – of course, that's plumbing, pipe-fitting, welding. There's no end to what this can offer. And how the unions will actually gain, and all the independents who work without unions will gain as well. But who will gain in the end? The communities and the families. The opportunity is there; we just got to look for it. We've got to honestly make it happen. This is not a project that's going to last one year, six months, one or two years. We're talking 10-20-year projects.

So, LaRouche organization has lined up projects all over the world. And of course, now Helga's at the helm, and we have a good leader. We want to continue to carry on with that leadership and get people to work so we have viable jobs. People doing what they can for their own families, and possibly in a few years we'll see these results. And everybody will benefit. The unions will benefit, the independents will benefit, everybody will benefit on that spectrum. It's a great opportunity for those that need to be employed, and that's anybody that's graduating from a high school or tech school or what-have-you. But take it from there. We've got people 30, 40, 50 years old looking for jobs. Everybody knows that; it's not a secret. And not only in this country. So, the benefits are greater than we'll ever imagine, and what an opportunity we've got today to do it in.

Our world deserves today, tomorrow, and in the future, an immediate effort to develop this program, or this type of program. So, the opportunity is ours; the hard work is yet to happen, but it can be done. And that's what I want everybody to understand. The work can be done. The infrastructure projects are in front of us. So, let's pick up our shovels, push out our chairs, let's get up and go back to work. I think we'll not only enjoy a better life, but I think we'll enjoy a

better future for our nations, as we work together to solve some of these worldwide problems that can be solved through cooperation. To me, I think that's the real answer that I would have, is worldwide cooperation. We need that today, more than ever. Working together, forming solidarity, and hoping that we can stay employed because of what took place. This program was the beginning. As we look back, we'll say, "Well, I was part of that in the beginning." That's to me the most rewarding aspect that we could ever say for each of our nations today.

So, with that, I'm not going to hold you to your chairs and hope that you take heed to this, but I pray you will. Because it's necessary and needed. I want to thank you, take care, and remember, the LaRouche organization is there for you. All you have to do is ask the question; they'll get you an answer. Thank you. Mark Sweazy over and out.

SPEED: Thank you, also.

Now, we're going to hear from Bob Baker, who's the agricultural desk for Schiller Institute, and he's going to be introducing the next video which is by Mike Callicrate.

BOB BAKER: Thank you, Dennis, and thank you Schiller Institute, Mrs. LaRouche, panelists and participants throughout the world.

Image 1. Coronavirus

Look at the state of farming and food in the world, and you see huge disruptions. Just one little microbe—the new corona virus, coming on top of the system already in breakdown, has led to terrible things.

There is a disaster in the meat industry. The mega-global, cartelized packing houses from Australia to Germany to the Americas, are in a breakdown crisis, as workers are sick and living in poor conditions. Masses of meat animals are

stranded. And the farmers were hit hard as they're forced to kill their own livestock.

IMAGE: 2, 3, 4 Doctors Without Borders, or a migrant worker

There is a disaster in fruits and vegetables. Thousands of workers, who travel between countries, and work in hard and poor conditions in fields and orchards, are sick, from California, to Spain and the Middle East. It's so bad, Doctors Without Borders (Médecins Sans Frontières) went into Florida last month, to care for thousands of poor farmworkers who had nowhere to turn. In Canada, 60,000 such workers—one-half of them from Mexico—are getting hit, and with the sickness hitting so many Mexican workers in Canada, Mexico's government suspended travel this week, until something can be worked out.

There is a disaster in the staff of life—wheat, corn, rice. It is—fortunately—*not* because of a bad crop failure somewhere, except for the locusts in Africa and South Asia, but because we are growing far too little grain. Period.

Lyndon LaRouche would say that the way to think of how much food the world needs, is to start from 24 bushels of total grains per person a year. What that would mean is, we should be having a world harvest of *5 billion tons* of all kinds of grains together. Currently, the world is growing less than 3 billion tons. And that would mean enough for direct eating as bread, noodles, tortillas—whatever you like, and milk, meat, eggs and so on. Plus, another 25% for reserves, which now, because of the World Trade Organization, does not exist.

In Biblical terms, it's seven lean years and seven fat years. We should have strategic storage reserves, we should have silos and warehouses all over the world, of grain, cheese, butter, sugar and other basics. Stockpiles in case of storms, epidemics, fires, locusts. We must *double* food production.

IMAGE 5: World Map of Hunger

Instead, we've had decades of what should be called a "famine policy." The City of London/Wall Street circles have cartelized the farm-food chain so extremely, so they can "harvest money." Yes: *harvest money*. They decide where and how anything is produced, and who gets to eat or not. They ripped off the farmers with below-cost of production prices and make record profits from the consumer by jacking up the retail price. And that is how you cause hunger for millions throughout the world.

IMAGE 6 & 7: June map of locust spread

No wonder we are vulnerable to locusts, and diseases. The locusts in South Asia and East Africa are now heading westward. By August they may reach Mauritania. This must be stopped. A fellow speaker today, from Kansas-Colorado area, will be talking more about the physical conditions connected with just "harvesting money" instead of food. And we will soon hear from the Mexican grain belt.

IMAGE 8, 9, 10: Astronaut farmer

How did we get this way? It is *not* because we had no alternatives.. We are in the age of the astronaut farmer. We can produce food for all. And it wasn't like we were all given a pill to make us dumb—except that comes from the entertainment and news media: communication monopolies.

We are all played off against each other, and that must stop. Farmer vs. city people. Nation vs. nation. There is all the talk about "competition" in world food trade. And about having a "level playing field." It's all Bunk! *It's not a game. It's not a playing field. It's food.* It's the means to life! And farmers are on the streets again in Germany with tractorcades for the right to grow food!

In conclusion, I think of President Abraham Lincoln in the 1860s, when the whole United States nation was played off against each other. In fact, the British sent in forces to

help bust up the new nation. Still, during Civil War and a great depression, in only a year, Lincoln and others implemented measures for science and hope. They created science-based farm colleges (the Land-Grant system), settle the entire Midwest with the Homestead Act, crossed the country with a new railroad and corridors of development, and issued a new credit called the Greenbacks.

In this same tradition, a hundred years later, with the help of the two fathers of the scientific Green Revolution, Henry Wallace and Norman Borlaug, a scientific Green Revolution spread from Mexico and the U.S. among international scientists, to make India food self-sufficient in 1974, and China self-sufficient in 1984. Let's make the whole world self-sufficient in food! Let us begin with Africa right now on an emergency basis; and then, open up the universe!

Thank You.

I'd like to now take this opportunity to introduce Mike Callicrate, who is a board member of the Organization for Competitive Markets, a rancher, and a meat producer from the Kansas-Colorado area. His topic is "Food Unites People Around the Planet."

MICHAEL CALLICRATE: I'm Mike Callicrate, I'm in Colorado Springs, Colorado. I have a company called Ranch Foods Direct. I also produce livestock on my operation in northwest Kansas, which I've done for the last 45 years. But my focus has really been to try to build an alternative food system to the industrial one that we have now.

When I'm asked the question, "Prosper or perish?" it makes me think of David Montgomery's book *Dirt*. In his book, David Montgomery talks about the erosion of civilizations and the importance of soil. Without soil, we basically don't have life. So, I'm going to kind of come at this question of "Will humanity prosperity or perish?" from that perspective, because

I think soil is critical to our survival as human beings. The impoverishment and nourishment of a civilization is directly with the consolidation and industrialization of the food supply. Concentration of power and wealth is the greatest threat to any free society. Rather than creating new wealth from healthy soil, the current system is mining and destroying our land for the short-term benefit of a few global corporations. This is a photograph from northwest Kansas where I live. This photograph was taken in December 24, 2013, Christmas Eve. The dirt cloud extended 200 miles from Colorado Springs to the Kansas border. It was 12,500 feet high above sea level to the top; 4 miles across, moving at 50 miles per hour. This is soil; this is the blowing away, the destruction of civilization currently. Much of eastern Colorado's topsoil is already gone. I fly back and forth between my rural community of St. Francis, Kansas and the urban center of Colorado Springs, where we market our meats that we produce. This is what you see across the eastern plains of Colorado, is the mining of these soils. The withering away of that topsoil. Previously, when it had fertility, it grew healthy plants that fed livestock, which in turn became food for human consumption.

We're mining our water resources. HBO's "Vice" did a documentary called "Meat Hook; End of Water" that talked about the global water supply being consumed and used up. This is another indication that humanity is going to perish if we don't change our ways. We're pumping the precious fossil water from the Ogallala Aquifer, just to name one of many around the world that is being pumped dry for the benefit of industrial agriculture. Again, an example of a mining operation.

We're ravaging the environment; we're building factory farms in low-lying areas. These low-lying areas on the East Coast of North Carolina, South Carolina, places where there's a lot of rainfall. We're locating these facilities in low-lying areas because it's the cheap land. It's also the place where the

cheapest workforce resides. So, this is exploitation of the environment, of the workers. Think about being an animal in one of these facilities, inside one of these barns. Again, in Hurricane Florence, we flooded the factory farm facilities, and rather than let these animals out, they sort of learned their lesson. They kept the animals in the barn, where they starved and consumed one another before they died. This is the earlier Hurricane Floyd, where they let the animals out, and so we've got a total disregard of animals, which is another indication of a failing system in a failing society. St. Francis of Assisi said, "If you have men who will exclude any of God's creatures from the shelter of compassion and pity, you will have men who will deal likewise with their fellow men." Which is certainly what we're seeing today.

"This global cartel, controlled food system rather than nourish the people who sustain it, consumes them. The result is a food system that concentrates money and power at the top, and poverty at the bottom, while compromising food access, quality, and safety in the process." That's a quote from Albert Krebs, *Agribusiness Examiner*.

With the help of the U.S. government, global gangsters have turned our agriculture into a massive agribusiness mining operation. Meet felons Wesley and Joesely Batista of JBS, who have been in prison, and have recently because they're considered essential, been invited back to run the biggest meat company in the world – JBS. JBS is headquartered in Greeley, Colorado, and has been part of the four big meatpackers now under investigation for lowering prices to livestock producers at the same time they're raising prices to consumers. These men should not be involved in anything to do with a critical industry, especially food; but our government allows them to operate.

Allan Savory I thought put it well. He said, "We have more to fear from USDA than any foreign power." USDA refuses to enforce the Packers and Stockyard Act, which would have

prevented the shared monopoly that the Batista brothers hold with Tyson, Cargill, and Marfrig (another Brazilian company). USDA makes life for small plants extremely difficult; making it impossible for them to operate, and giving the advantage to the biggest meat plants who have now failed us in this COVID-19 outbreak.

The industrial food system did fail the COVID-19 test. It has no resiliency. It has extracted, it does not create and build well, it extracts well. It destroys our very mechanisms that we create wealth from; that is, the soil. On the left, you see my store in Colorado Springs, on the same day – March 13, 2020 – on the right is the big box stores in Colorado Springs. Shelves were completely empty; no meat was available. Yet in my store on the left, which is about a 200-mile supply chain from St. Francis, Kansas to Colorado Springs, Colorado, you see full shelves. So far, our supply chain has held up well. We don't stack employees on top of each other; we remain healthy in our operation.

So, let's look at what I think we ought to be doing. I think we ought to be returning to a regenerative farming and ranching operation. One that's made sustainable because it's supported by consumers who care about the soil, who care about communities and people and the environment in general. So, I've set up what I call the Callicrate Cattle Company Regenerative Farming and Ranching concept, where basically it's a circular economy, not a linear economy that extracts. It's a circular economy that puts back into the soil, into the community, into the people. So, we start with the soil, and we return to the soil. Critical to this concept working is our ability to access a marketplace that demands what we produce.

“The soil is the great connector of lives; the source and destination of all. It is the healer and restorer and resurrector by which disease passes into health, age into youth, death into life. Without proper care for it, we can have no community, because without proper care for it, we can

have no life" (Wendell Berry, *The Unsettling of America: Culture and Agriculture*).

Creating community around local food will be essential in supporting this new regenerative approach to agriculture and food systems, where family farmers, ranchers, and small businesses can prosper, and consumers can have access to safe, dependable, and healthy food. Thank you.

SPEED: Thank you. Our final presentation today is by Alicia Díaz Brown, of the Citizens Movement for Water, Sonora, Mexico. We're going to play an excerpt of this, because of time constraints. Her presentation is,

"Let Us Return to the Best Moments of the U.S.-Mexico Relationship."

ALICIA DÍAZ BROWN: Let's turn to the best moments in the U.S.-Mexico relationship. We thank the Schiller Institute and its President Helga Zepp-LaRouche for kindly giving us the opportunity to participate in this international gathering, in which special importance is given to the problem of food production. In every civilizational crisis the threat of hunger, epidemics and war appears. That is why we agree with the title which headlines this meeting: Will humanity prosper, or perish?

My name is Alicia Díaz Brown and I live in the Yaqui Valley in the south of the state of Sonora in Mexico. I belong to a family of agricultural producers, pioneers in this valley, and I am a member of the Yaqui Agricultural Credit Union and of the Citizens Movement for Water.

For many years, I have been involved in the discussion of problems related to the production of basic grains; but in the last decade I've been more intensely involved, because the public policies in Mexico have grown in their disregard of the countryside, to the point of proposing to take water from this region to divert it towards activities which they consider

more profitable monetarily, even though that means reducing the land under cultivation and with it the production of food. They don't care about harming a region that produces 50% of the nation's wheat production, as well as a significant percentage of its corn production.

I recently saw a photograph that captures a very evocative moment of historical intimacy and common purposes that Mexico and the United States shared in the noble task of producing food to relieve hunger in the world. The picture takes us back to the decade of the 1940s, and the photo shows the then Vice President of the United States Henry Wallace touring a wheat crop in the Texcoco region of Mexico, and receiving a technical explanation from Dr. Norman Borlaug. accompanied by Mexico's Secretary of Agriculture and ex-President Lázaro Cárdenas. The government of President Ávila Camacho was just underway.

That was a time in which Mexico and the United States enjoyed governments with sufficient social strength to enforce the principle of the general welfare. Those efforts culminated with the Green Revolution, whose improvements in seed genetics made it possible for there to be substantial increases in yields per acre, principally of wheat and corn. The entire world benefited from this; the hunger of hundreds of millions of human beings was relieved for a time, and it turned out to be a fundamental experiment which demolished the Malthusian and anti-population theories which accept hunger and its aftermath of death as a matter of fate.

The Yaqui Valley in Sonora and the Texcoco region in the State of Mexico were experimental centers, in which Borlaug shared with Mexican researchers and producers his own research, his discoveries, but above all his human conviction that, with the systematic use of science, you can constantly maintain growth of production and combat the blights and fungus that damages plants. They proved that hunger is not an inexorable evil, but rather the result of twisted practices in economic and

marketing criteria.

So Mexico and the United States share the prize that, at one point in history, we were able to relieve hunger in the world, because this knowledge was taken to India and to the countries most affected by hunger on the African continent.

But we lost that mission, and the production of food, as with other strategic areas of our economies, was trapped by the corporatization of the economy and by monetarist criteria, in which monetary profits comes first and foremost, and physical production is no longer a moral imperative, and instead becomes an optional element dominated by financial speculation. These policies took over at the beginning of the 1990s and they govern the free trade agreements among the United States, Canada and Mexico.

During the last 30 years, national grain production in Mexico has lacked a price policy which would guarantee the producer his capitalization. Parity prices were eliminated—they had been the cornerstone for the country to be able to achieve an important degree of self-sufficiency in wheat, corn, beans and rice. The state withdrew from the marketing process; the domestic market was abandoned; and national production passed into the hands of international corporations which monopolize world trade and speculate on grain prices on the Chicago Board of Trade

The result of all this is that Mexico has become an importer of basic grains. The current government talks about food self-sufficiency, but they confuse it with self-consumption, and they disperse resources to regions of the country that only consume what they produce, but which lack the ability to produce the food that the country needs. The regions with the greatest productive capabilities in wheat and corn have been left to the mercy of the big corporations that control the international markets, and they withdrew the compensatory support that allowed them to survive.

They try to make Mexican producers believe that these policies benefit North American producers. But at this meeting we see that authentic American producers are complaining about the same problems. If these policies are harming the producers of both countries, we should ask ourselves: Who are the big winners and predators under these rules of the game?

The big winners and predators are not engaged in producing food; they speculate with existing production. They control the prices on the Chicago Board of Trade, and they have turned the market into a dictatorial instrument. They are not interested in producing. Their preferred world is one of shortages and hunger. And what is sorrier still is that our governments have given in to those interests. In that way, the U.S. loses, Mexico loses, and the world loses.

When governments give in, we citizens have the moral and political duty to enforce the principle of the general welfare. At the beginning of my remarks, I referred to a photograph which bears witness to a historical moment of excellent relations between Mexico and the United States. For now, we do not have in our governments people of the moral stature and courage of those who were shown in that photograph.

For that very reason, I believe that now is the time for citizens to make their governments rise to the challenge. Let these meetings serve to begin to weave an alliance of Mexican and North American producers with the ability to exercise the required political and moral pressure on our governments, and in that way establish common goals in terms of how to increase food production; how to reestablish parity prices; how to increase yields per acre; how to build great infrastructure projects of a bi-national nature to manage increased quantities of water and power, which will allow us to significantly increase land under cultivation.

These are some of the tasks we have before us; but what is

most urgent is to tell the world that we have initiated this relationship, that we are going to maintain it, and that we are going to resume the historical impetus of the best moments of the Mexico-U.S. relationship, to demand the required agreements among the world's powers that are morally obligated to lift humanity out of the uncertainty in which the shocking economic crisis has placed us, with its inherent threats of pandemics, hunger and war.

Thank you very much.

Questions & Answers

SPEED: What we're going to do now is bring our entire panel – everybody that's live with us – up on screen. We've got one or two pieces of business from the first panel that we have to conclude. One question in particular which we are going to direct to Jacques Cheminade, which will get us started. Then Diane has two questions which will be addressed to the entire panel.

So, this question is from Ambassador Dr. A. Rohan Perera, former Permanent Representative of the Republic of Sri Lanka to the United Nations. I'm going to direct this to Jacques. He says:

“The biggest foreign exchange earner for Sri Lanka has been the tourism sector, which had been dependent on tourist arrivals from Europe, and on the garment export sector, mainly to the U.S. market. The total estimated loss as a consequence of the coronavirus lockdown is in the region of \$10 billion. In the garment sector, recovery efforts will require liberal access to the U.S. markets.

“Overall, Sri Lanka will require debt restructuring arrangements with lending agencies like the World Bank and with the developed countries who determine their policies. It may be recalled that the Non-Aligned Movement (NAM) Summit

Declaration – adopted in Colombo at the Fifth Summit in 1976 – cited the New International Economic Order which referred to, among other things, debt restructuring, debt moratoria, and the restructuring of multilateral financial institutions like the World Bank. The idea of BRICS – Brazil, Russia, India, China, and South Africa – is a step in that direction.

“Please comment on the vital question of debt restructuring, amidst this coronavirus crisis, and new institutions that may be required. Thank you.”

JACQUES CHEMINADE: First, on this tourist issue. Very different countries, like Sri Lanka, Cuba, or France, had, because they were not able to develop industrially or to really have a fair development of agriculture, have to make money on tourism; on their beautiful things to see in Sri Lanka, in Cuba, or in France. But this tourism was of a kind not of an educational treatment of the culture of the country, but to a kind of servant economy transformation of the country where there was a service economy based on let’s say arranging things for people who wanted to have fun. This has been a complete disaster. This is because of a lack of a commitment to an economic physical development, like Lyndon LaRouche developed during all his life, and industrial development connected to, as part of representing this in-depth economic development. Therefore, what happened is that progressively, despite the benefits of tourism – I would say because of the type of economy what was created – the countries were trapped into a debt system. This affected first the countries of the Southern Hemisphere. It affected countries of Ibero-America, countries of Asia, and in particular Africa. Through a system of accumulation of interest over interest, this is what our friend Dennis Small calls the banker’s economy or free market. The free market becomes sort of a flee market where they rob you; it has become that. So, it has become debt that accumulates over debt, and you have normally, or if you follow this accumulation of debt because in an unfair economy, you

have to pay two, three, four times more debt than what you got from the loans. This is what was imposed on the countries of the South. It is coming inside countries like Spain, Italy, or France at this point.

So, you have the whole world trapped into this debt system. And the whole economy now is an economy which is no more, I would say, a free market economy. It is a controlled free market economy by the laws of the British Empire imposed by central banks. So, this is only maintained through fake money. You have flows and flows of fake money dumped on the markets, which don't go to the producers, don't go even to the consumers. This fake money goes into the whole financial secrets of the oligarchy. So, this is what has to be forever eliminated. It's the British system of Anglo-ization of Anglo-Dutch system of an economy which is not based on a human level and human development, but it's based on financial dictatorship. Which I call now the system under which we are; a market economy without a market; a dictatorship of these financial interests in all sectors, including culture.

So, we have to free ourselves from that. All the life of Lyndon LaRouche in particular as a point of reference historically, was in 1982 with Lopez Portillo, and in 1976 with our friend Fred Wills in Colombo, was to say we need to be freed from the debt. And we need a bank organized for the development of whole countries of the world. This is what the World Bank was intended to be after World War II. But then, as the Bretton Woods system, it was miscarried by all the Western leaders. What we need now, is what the Chinese with the New Silk Road are doing by let's say directing economies. It's an economy based on real physical development, and a growth based on the development of the creative potential of the human being, including in culture. There are efforts in China for Classical culture, for Classical Chinese poetry. And all of this is connected to the whole – which the West would never tell about that – to the whole development of the New Silk

Road concept of the Belt and Road Initiative.

So you have that as a reference. And you have the whole fight of our lives which comes into this direction. And now we have a big chance that this becomes for us a real point existing in reality and accomplished. So, we have to go much further, and we speak about the World Land-Bridge. There has been a World Land-Bridge, as we said it with the United States, China, Russia, India, and all other countries that would be connected to this system. So, it demands a mobilization of the leaders of the world, but also the populations everywhere to put pressure on the leaders of the world and the economic system. It's very interesting from that standpoint that the Yellow Vests in France are calling some of us to be experts in this debt moratorium or debt amelioration, which would get rid of this debt system and see what's fair and unfair debt.

So, the Glass-Steagall proposal is absolutely a part of that. It means that banks which are involved in giving credit or organizing deposit accounts would be separated from banks which are involved in the markets and which are becoming elements or scions of this whole British system. So, the separation would clean the system.

We need much more, that's why we need a credit system for the future, developing this type of physical economy with increasing productivity per unit of surface per human being and per matter brought into it. So, this is a sense of a high flux density economy; high energy-flux density should be the choice of this economy.

Among the Four Laws of Lyndon LaRouche, this is the fourth law. What you should choose once you clean the system, and once you get rid of this debt system. That's the key, because it's there that you have to invest human creativity in things that put human beings at the border of this capacity to create. And it will connect the space programs – the astronaut, after all, has to work both with his brains and his

hands; exactly like farmers have to work with their brains and their hands. The more advanced farmers in the United States or in Europe are, in their tractors, real astronauts on Earth. I liked a lot this presentation of our American farmer, Mike Callicrate, who said that the soil itself has to be seen as a living matter. It is something that is alive, and it has to be enriched and developed. It has not to be seen as a support or something that you take advantage of; it is something that you feed into for the future. I think that this concept is what links the astronaut and the farmer and which links all of us in this society. I raise this issue of farmer's education, because I think, what we always discussed with Lyndon LaRouche, that the type of education that this requires is an education which creates or generates in human beings this constantly increasing capacity and this joy to create when you do something socially good for the others. It's a big issue today, as Helga said before, is public health, because it's a matter that involves the whole world. It demands world cooperation. And what I keep repeating is that instead of organizing hospitals through financial management, we should organize states as hospitals for the care and development of the people.

SPEED: Thank you, Jacques. Now, Diane, who is an orchestral conductor, has the following task. We have approximately 15 minutes all together. It means that what we have here is very little time for discussion. In fact, what's going to happen is, she's going to pose something that came from a couple of countries, and each of you is going to have approximately two minutes to say whatever you have to say, both to one another, you can choose to respond to the question or not, but that's what you're going to have. Diane will now take the floor, and if necessary, I will intervene.

DIANE SARE: OK. This question is from Ambassador Mauricio Ortiz, who is the Ambassador of Costa Rica to Canada. He says:

"In your proposal you mention 'an emergency mission to build a

fully functional health infrastructure for the world particularly in South America, Africa, and parts of Asia.' This proposal is very much needed in those regions.

"Are the international financial institutions willing to invest in that proposal, and what will be the arguments from the Schiller Institute to these institutions to make it real?"

"If your proposal is realized, you might note that our country, Costa Rica, has an efficient primary health system with more than 1,000 rural health posts and, along with Chile and Cuba, one of the best health programs in Latin America. This is a system that can be replicated in other countries, including developed countries."

I'm going to ask the other question here as well. This one comes from the Mission from Colombia to the United Nations:

"Dear all, on behalf of the Permanent Mission of Colombia to the United Nations I would like to pose the following question: How can Latin America play a determining role in the consolidation of this new global configuration?"

"Best regards, Carolina Gutiérrez Bacci; Third Secretary"

SPEED: OK, so what we're going to do is this. You can choose to address either of the questions or neither of the questions, because you only have, as I said, a couple of minutes. I'm going to start quickly with Bob Baker.

BOB BAKER: Thank you, Dennis. In terms of the health infrastructure and my particular focus on agriculture, I think it's an absolutely vital situation to develop a food system where everybody can get a proper diet of nutritional food. That is the basis on which to build the argument why every community should have access to the most advanced healthcare that science has brought us to this day. But the driver in that obstacle behind the scenes is an international financial cartel that's building world global monopolies to stop that.

To the extent the nations of the world can expose that and unite the people to take a stand against it, that's going to be a very important aspect of getting a healthcare system internationally. But this is also why this type of conference we're having becomes very instrumental if not a key element of getting that done.

SPEED: Thank you. Now I want to go to Kirk Meighoo, whose presentation I particularly appreciated.

KIRK MEIGHOO: Thank you very much. I'll quickly address the problem. We're close neighbors of Costa Rica, and we have some links with them that we've established recently. This problem of self-sufficiency is something, especially for a small society, and all these small little islands, the question of self-sufficiency in everything is just simply not there.

So, people have even asked questions whether we deserve to be independent, or should we be permanent colonies? These are questions that stay with us, even after independence. It's something we struggle with. We do have to have a system where we do access, just as the last speaker said, the best healthcare possible for all humanity. But we cannot simply be recipients, receivers of these things; dependents, colonial dependents as we have been for 500 years. We have to have a system where we are also producers.

So, what is the system of trading a local economy, of local production where we are contributing to our own development, as well as participating with others? That is the type of system that the global financial system has been against, and has never been for. It is the old imperial system, and they are just merely modern continuations of that. What we have to do, what our task is, is to create this new system. Not just money from the old system to create this, but how do we make the system where not only do we each benefit from the best the world has to offer, but that we are also contributors, as full human beings to it, as well. That is where I would like to

leave it.

SPEED: OK, thank you. Walter Formento, you're up.

WALTER FORMENTO: [as translated] All of the contributions that are made are very significant. It's clear that for South America the call for the five nations that Putin made, which Helga also referred to, is a matter of great hope, because this would allow us to ensure that we could achieve peace. Therefore, it will be international politics that will allow us to decide things based on a dialogue of civilizations, a dialogue of peoples, of nations, what the future of mankind and nature will be. In Argentina in particular, the production of food – Argentina is a great producer of food, along with South America, along with Brazil, Paraguay, Bolivia, Uruguay as well. The great multinational conglomerates involved in the food sector have taken control as of 30 years ago in Argentina, both in terms of our ability to produce as well as export.

Therefore, at this moment in Argentina and in South America, governments have changed, and with the backing of such an international conference that President Putin has called for, we can move forward in providing sovereign channels for both producing and exporting. The policies that can be carried out inside Argentina in the food sector have to do with allowing producers' cooperatives to be a part of the great conglomerates that engage in production. We shouldn't dissolve large-scale production and technology, but rather introduce the nations and all society through such cooperatives so that they participate in the solution, and to be part of the solution. Therefore, there is a way to democratize production.

SPEED: We're going to have to stop. Thank you. Sorry, we're going to have to move on. Mike Callicrate?

CALLICRATE: I was really moved by Dr. Meighoo's comments about islands and the small economies on those islands. I can really

get somebody pretty seriously depressed when we talk about the state of the world. But, I can also lift them and get them more excited when I talk about the possibility of going home. Going home to our communities and making them as good as we possibly can. Become wealth creators, grow things, make things, restore the primary wealth trading enterprises to societies around the world. Like with Kirk, if you can just stop the predators, the economic, financial, big food monopoly predators from extracting the wealth and leaving nothing but poverty behind, I think we can begin to repair this damage. Because we do control, as farmers and ranchers and citizens, we do to a large extent control our ability to create the wealth. It's what happens to it after we create it. The last speaker talked about we shouldn't dissolve the big corporations. I would argue yes, we should dissolve them. The big corporations should be broken up; not completely eliminate their facilities, but at least put them to where they have to perform in line with the public good. So, I love that analogy of those small islands of Trinidad and Tobago, and islands all across the Caribbean and how that is very much like the islands in rural America, in rural communities around the world. I'm saying let's go back to making things and growing things, and teach that and kill this model of industrialization of these critical industries, like food.

SPEED: Thank you, very good. We're trying to get Diogène Senny's audio up. I don't think we have it yet. So, let's go to Jacques.

CHEMINADE: Just one word about Cuban doctors, to speak about that island. It's proof that you can have the most advanced medicine, interferon, where French doctors have to go there to learn from them. Then you have the best doctors, because they stay and live where the patients stay and live. And third, they are involved in cooperation with other countries in the whole world. They send them, and they do a very good job. In particular, they are now in Doha, in Europe in Italy, and now

in French Martinique, so the French have to recognize – and sometimes it's difficult for them – that these were the best; a team of 15 Cuban doctors in Martinique now. So that's proof that an island can do an excellent job in a very advanced field, and at the same time they are most human.

SPEED: Thank you. I hope that we have the audio for the Pan-African Congress representative. We are not going off until I hear that. We're going to do a sit-in until we hear from him!

SENNY: [as translated] The global question of poverty is just a part of the world situation and the African situation. We all know that when we present the situation of the continent, we are more interested in the question of the debt, money, slavery, and we forget that, for example, monoculture which has been imposed by the international cartels have destroyed agriculture with the hedge funds that I denounce, because they want to make money with our land. They buy what we have in our continent, in our countries, to generate profit for them, for a small group of people. But not allow millions of lives of people to develop their land.

That's why this question of agriculture and self-sufficiency in Africa is one of the most important problems. It's not an agriculture, it's a money culture; that's the agriculture we have. If we want to have modern rice, we have to have modern developments. It's very important for us, this agricultural question. We see that it is a world problem. What was used before by the African farmers are not in their own hands, because it is in the hands of the hedge funds, the speculative hedge funds.

It is very important to understand, and it is not very well known in the international debate now. That's what I wanted to add. Thank you very much.

SPEED: Thank you very much. So, now Diane, you have 45 seconds, and I have 45 seconds. Do your postlude.

SARE: OK. I'll be very brief. I think we should all remember that we have been blessed to have inhabit a beautiful, fertile planet which is very conducive to sustaining life, and in particular human life, if we are sane. But there are 2 trillion galaxies or more in the universe, and each of these many have many other planets. So, contrary to the views of the Malthusians and the money-changers, the creativity of each and every human being on this planet is urgently needed; because we are not capable of making too many discoveries to develop the universe as a whole. Therefore, we have to grow into a new era of mankind.

SPEED: Thank you. So, I will now conclude this panel – largely due to time – by just pointing out that we've had Europe, Africa, South America, the Caribbean, and the United States all on this panel in the form of discussion. This is the process that must be correlative to whatever happens among heads of state. And this process which the Schiller Institute is initiating, which is also bringing up various forms of important ideas and painful truths as well, is crucial to the actual success of the global Four-Power and related summit that we've been talking about. Finally, in the era of coronavirus, this is the only means by which people will be able to prosper and not perish; is this people-to-people dialogue we've conducted here.

I want to thank all of the panelists who were with us today. I think there's a lot that can be done also in additional presentations that we may find in the future, pairing some of you together. I'd certainly like to see the Pan-African Congress together with Mr. Mike Callicrate. I'd like to see Kirk Meighoo involved in some discussions like that. Jacques is always welcome, and he's always teaching us things. He had something new for us today; go back and take a look at his presentation afterwards, because he has some very interesting ideas that he put forward there.

So, we're going to conclude now...

Putin giver værdifulde historiske lektioner til at imødegå det transatlantiske etablissemments geopolitiske dårskab

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 25. juni 2020

Ved en gennemgang af den dybe civilisationskrise, der konfronterer menneskeheden, fortsatte Helga Zepp-LaRouche i sin ugentlige webcast med at vende tilbage til den centrale årsag til det systemiske sammenbrud: dumheden hos dem der fortsætter med at presse på med en geopolitisk og neoliberal politik, længe efter at den er slået fuldstændigt fejl. Tag f.eks. coronavirus-pandemien. Vi har lagt vægt på, at det der kræves er en verdensomspændende "Silkevej", da årsagen til pandemien har været den økonomiske politik i de sidste fyrré år, som har ødelagt sundhedsvæsenet i store dele af den avancerede sektor, og aldrig har tilladt at det udvikles i de tidligere koloniale nationer.

Det er det samme problem med det globale økonomiske sammenbrud. Ifølge IMF og adskillige rapporter fra økonomiske

tænketanke er vi på vej mod det man kalder en "økonomisk apokalypse". Den eneste måde at tackle dette på, er sådan som Schiller Instituttet vil gøre det på sin konference på lørdag, med en mobilisering for at bringe de fire mest magtfulde nationer sammen med henblik på at oprette en Ny Bretton Woods-aftale. Anti-Kina-hysteriet, der kommer fra førende regeringer, går i den modsatte retning, symboliseret ved det antikinesiske foto-stunt af den amerikanske forhandler Billingslea – om end selve topmødet mellem Rusland og USA om våbenkontrol var konstruktivt.

Den sidste tredjedel af hendes diskussion var en grundig rapport om den russiske præsident Putins artikel om erfaringerne fra 2. Verdenskrig. Alle burde læse dette, tilrådede hun, især dem der vil deltage i SI-konferencen 27. juni, eftersom Putin gjorde det klart, at der er en måde at undgå en endnu større katastrofe end 2. Verdenskrig; og det er ved at erkende, at når man befinder sig i en geopolitisk geometri, vil det føre til krig – derfor må nationer mødes for at samarbejde for at løse de udestående problemer iblandt dem.

Bolton slutter sig til kupmagerne

Den 18. juni (EIRNS) – Præsident Trump sagde for nylig, at hvis han ikke havde fyret John Bolton som sin nationale sikkerhedsrådgiver, "ville vi være i 6. verdenskrig nu". Det står nu klart for verden, at Bolton, der ikke fik mulighed for at starte 6. verdenskrig, endsige 3. verdenskrig, under præsident Donald Trump, slutter sig sammen med sine britiske

efterretningsvenner og selv de radikale anarkister på gaderne i Seattle og andre amerikanske og europæiske byer, for at fjerne Trump fra embedet. Hans metode er at skabe maksimal "kaos og forvirring" i nationen, med den hensigt at mindst et af de foreslåede midler til Trumps bortgang, der blev identificeret i Londons The Spectator, den 21. januar 2017, vil manifestere sig: "Vil Donald Trump blive myrdet, udsat for et kup eller blot afsat i en rigsretssag"?

Den største ironi er, at Bolton længe er blevet udkældt (med rette) af det liberale etablissement som en af de mest rabiate neokonservative krigsmagere i moderne historie, og alligevel svømmer det liberale etablissement i dag over med ros for hans angivelige mod og sanddruelighed, og klager alene over, at han skulle have tilsluttet sig Demokraternes indsats for en rigsretssag sidste år. Faktisk afslutter New York Times i dag sin forpremiere med citater fra Boltons bog: "Havde Repræsentanternes Hus ikke kun fokuseret på de ukrainske aspekter af Trumps sammenblanding af sine personlige interesser, kunne der have været en større chance for at overbevise andre om, at der er blevet begået alvorlige forbrydelser og forseelser".

Bolton slutter sig til en broget flok i "tredje fase" af bestræbelserne på at vælte USA's præsident: Ud over Obama-demokraterne og Obama-efterretningsteamet, der førte an i det forræderiske "Russiagate"-fupnummer på vegne af MI6, og rigsretsfarcen over Ukraine, har man nu også de pensionerede generaler, dem der blev indsat af Bush og Obama for at føre de folkemorderiske "regimeskifte"-krige i Mellemøsten (Mattis, Allen, Powell, m.fl.), der falsk beskylder præsidenten for at have truet med at sætte militæret ind mod "befolkningen". Så er der Black Lives Matter, "græsrods"-bevægelsen med over 400 millioner \$ i tilskud fra Soros, Ford Foundation og andre Wall Street-kilder, med fuld opbakning fra de etablerede medier, som har til hensigt at vende folks vrede over det økonomiske sammenbrud, nedlukningen af samfundet og politiets brutalitet

til et "Trump er racist"-tema.

Trump har ikke kapituleret. Han reagerede på løgnene fra krigsgeneralerne ved i hans tale til afgangsklassen fra West Point at fortælle dem, at "tidsalderen med uendelige krige er forbi," og at USA ikke længere vil spille "verdens politimand". Til Boltons bog svarede han i dag på sin typisk diskrete måde: "Skøre John Boltons ekstremt kedsommelige (New York Times) bog består af løgne og falske historier. Han sagde alt godt om mig, på tryk, indtil den dag jeg fyrede ham. Et gnavent kedeligt fjols, der ikke ville andet end at gå i krig. Han har aldrig haft en anelse om noget som helst, blev udstødt og heldigvis dumpet. Hvilken tumpe"!

Vedrørende anarkisterne i Seattle, der besætter en del af byen med den liberale borgmesters støtte, advarede Trump embedsmændene om, at de nu selv skal rydde op i denne opstand, ellers vil han bruge præsidentskabets magt til at genoprette lov og social orden.

Og dette kaos dirigerer nationens opmærksomhed væk fra den virkelige krise: 50 år med afindustrialisering, nedskæringspolitik, der ødelægger vores folkesundhedskapacitet, finanspolitik, der redder spekulative banker snarere end at opbygge økonomien; og uendelige krige. Denne proces har ødelagt de transatlantiske lande og efterladt udviklingssektoren i ynkelig fattigdom. Sydamerika og Afrika står overfor et ægte holocaust, i takt med at pandemien, fødevareforsyningernes sammenbrud og græshoppeplagen truer millioner af liv i de kommende måneder fremover, hvis der ikke iværksættes nødforanstaltninger straks. Den 17. juni forestod Kina et topmøde mellem Kina og Afrika for at tackle COVID-19-krisen sammen med Den afrikanske Union og Forummet for samarbejde mellem Kina og Afrika. Kina har sikret levering af 30 millioner stykker testudstyr, 10.000 ventilatorer og 80 millioner masker hver måned til Afrika og fortsætter sit løfte, der blev lanceret i 2015, om at bygge 100 hospitaler og klinikker i hele Afrika, Hvorfor har USA ikke tilsluttet sig

Kina for at imødegå denne eksistentielle trussel mod den menneskelige race, frem for at tolerere den McCarthy-agtige dæmonisering af Kina som fjenden?

Trump tog et vigtigt skridt for at dæmpe det anti-kinesiske hysteri ved at udsende udenrigsminister Mike Pompeo – selvom han er en af de mest højrøstede løgnere vedrørende Kina – for at mødes med Kinas øverste udenrigspolitiske embedsmand, Yang Jiechi, på Hawaii den 17. juni. Ud over en middag mødtes de to i syv timers diskussion, der dækkede alle aspekter af forbindelserne mellem USA og Kina og de mange kriser rundt om i verden. Begge sider beskrev mødet som "konstruktivt", og begge lovede at arbejde sammen for at konfrontere pandemien.

At bringe præsidenterne Xi Jinping og Trump sammen, for at imødegå den fælles fjende og samarbejde om at opfylde de fælles mål for menneskeheden, alt imens de slutter sig til Vladimir Putin, Narendra Modi og andre verdensledere, er den indtrængende opfordring og budskabet fra Schiller Instituttets mobilisering for et internationalt forum den 27. juni.

Forummet omfatter tre paneler:

Panel I: I stedet for geopolitik: Principperne for statsmandskunst;

Panel II: Hvorfor et program med 1.5 mia. produktive jobs kan afslutte krig, hungersnød, fattigdom og sygdom;

Panel III: Ungdommens opgave.

Man kan tilmelde sig her for deltagelse i dette online forum.

"Aktionsdag": Ungdommen mobiliserer for 1,5 milliarder arbejdspladser verden over med 'LaRouche-planen'

Den 17. juni (EIRNS) – To positive initiativer skiller sig i dag ud fra den omsiggribende pandemi samt andre voksende kriser. Schiller Instituttets ungdomsafdeling ledte en multinational aktionsdag, som opfordrede lederne fra de fire magter – USA, Rusland, Kina og Indien – til at hæve sig over stridighederne og mødes for at igangsætte tiltag for det almene vel, i særdeleshed mht. infrastruktur indenfor sundhed og medicin for at bekæmpe COVID-19, og for at skabe produktivitet i det økonomiske system gennem "LaRouche-planen" for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, og alt som hører til. For det andet, i samme ånd, blev der i dag afholdt et møde mellem kinesiske og afrikanske ledere, under titlen "Kina-Afrika-Solidaritetstopmøde mod COVID-19", som blev ledet og adresseret af Præsident Xi Jinping og den Afrikanske Unions formand, Cyril Ramaphosa, blandt andre.

Det ekstraordinære topmøde skabte en ny "Platform for medicinske forsyninger til Afrika", for at alle afrikanske nationer de næste seks måneder kunne få adgang til diagnostiske og terapeutiske forsyninger for at bekæmpe pandemien. Ramaphosa, som i den senere tid har påpeget vigtigheden af rumforskning og kernekraft, lagde vægt på tiltag for at tilsidesætte ubetalelig gæld i Afrika i denne nødsituation, for at bekæmpe virusset.

Schiller Instituttets aktionsdag inkluderede henvendelser,

gennem alle former for kommunikation, til hundredvis af individer og organisationer, som har muligheden for at påbegynde de nødvendige initiativer til et nyt økonomisk system, hvis akutte mål er fokuseret på infrastruktur til global sundhed, som overskriften på Schiller Instituttets begæring lyder: "Forsvar Jordens allervigtigste ressource – mennesket!"

Planen for denne aktivering findes i dokumentet: "LaRouche-planen til at genåbne USA's økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser". Rapporten, produceret af LaRouchePAC, vil blive diskuteret lørdag d. 20. juni, kl. 20:00 (dansk tid) af landbrugsledere, fagforeningsledere og andre, ved LaRouchePAC's ugentlige, nationale "rådhus", under overskriften: "1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser verden over – hvordan USA's arbejdsstyrke bringes tilbage til videnskabsbaseret produktion". Dette er lyset, som skinner gennem det der ellers kan synes et håbløst mørke af uretfærdighed og lidelse, uden nogen vej imod en produktiv fremtid. Dette er en opfordring til handling.

Det modsatte til denne kampberedte tilgang til et samarbejde om et nyt økonomisk system, blev udstillet i dag i nye amerikanske udenrigspolitiske initiativer mod Syrien, i et modbydeligt skue af britisk imperialistisk geopolitisk taktik for regimeskifte. Det bliver gjort værre af, at sanktionerne bemyndiges og har den samlede støtte fra de neoliberale og neokonservative tosser, der tilføjede det som en paragraf i den seneste Lov for den Nationale Forsvarsmyndighed (National Defense Authorization Act). Udenrigsministeriet bekendtgjorde 39 nye sanktioner mod den syriske præsident, Bashar al-Assad, hans kone, mange familiemedlemmer og andre syriske ledere, hvilket forbyder nogen som helst form for økonomisk støtte til nationen. Dette sker efter at detaljer om den desperate situation med mangel på medicin og fødevarer i Syrien blev formidlet til FN's Sikkerhedsråd den 16. juni, og

gennem advarsler om truende hungersnød i Syrien fra FN's administrerende direktør for Verdens Fødevareprogram, David Beasley, i et interview den 12. juni med dagbladet The National i de Forenede Arabiske Emirater. Mere end 9 millioner mennesker i Syrien har ingen fødevarer sikkerhed (uden tilstrækkelig føde, enten grundet mangler eller forsyninger), og yderligere 2 millioner står på randen.

En del af dette billede inkluderer Libanon, tæt forbundet hermed, hvor banksystemet er brudt sammen. Libanon, en nation med 5 millioner mennesker, har taget imod 1,5 millioner syriske flygtninge. I de seneste dage bliver der taget skridt hen imod et "nyt paradigme" i samarbejde med Kina, med en intervention for udvikling af infrastruktur og mulig understøttelse af Syrien gennem russiske og iranske initiativer.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, talte i sit ugentlige webcast i dag, om hvordan det "ikke er tid til geopolitiske spil". Ønsker man at skabe "et regimeskifte i Syrien gennem hungersnød?"

Efter en detaljeret beskrivelse af situationen, samt andre af dagens udviklinger, såsom at Tyskland og USA "driver fra hinanden", sluttede hun af med at understrege den generelle pointe om, hvad der er brug for blandt nationer. "Tyskland og USA bør arbejde sammen for at løse flygtningekrisen, opbygningen af Sydvestasien, overvindelsen af pandemien, samarbejde om industrialiseringen af Afrika – dette er den slags ting, som vi skulle stikke hovederne sammen om. Vi bliver nødt til at have et andet paradigme og en fuldstændig anden måde at tænke på. Fordi nationale interesser er fine – jeg går fuldt ind for nationale interesser, herunder Tysklands. Men som Friedrich Schiller har sagt mange gange, man kan ikke have nationale interesser, som er i konflikt med menneskehedens. Derfor bliver man nødt til at være en patriot og en verdensborger på samme tid."

"Så det er denne ånd som Schiller Instituttet forsøger at vække til live. Dette vil være emnet på vores kommende konference, d. 27. juni". Find indbydelsen til konferencen her:

[http://schillerinstitut.dk/si/2020/06/invitation-til-konferenc
evil-menneskeheden-blomstre-op-eller-gaa-til-grundefremtiden-
kraever-et-fire-magts-topmoede-nu/](http://schillerinstitut.dk/si/2020/06/invitation-til-konferenc
evil-menneskeheden-blomstre-op-eller-gaa-til-grundefremtiden-
kraever-et-fire-magts-topmoede-nu/)